SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 36, П'ЯТНИЦЯ, 3 ВЕРЕСНЯ 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 36, FRIDAY, SEPTEMBER 3, 2010 $1.00

Війська Сполучених Штатів Америки закінчили бойові дії в Іраку

Президент США Барак Обама.

ВАШІНҐТОН. — Президент США Барак Обама 31 серпня звернувся з Білого Дому до американського народу, формально проголосивши закінчення бойових дій в Іраку. Таким чином новий Президент США виконав свою передвиборну обіцянку.

„Сьогодні я оголошую, що військова стадія американської місії в Іраку закінчена. Акція „Іракська свобода" завершена, й іракський народ зараз несе повну відповідальність за безпеку в країні", – сказав Б. Обама.

За словами американського провідника, припинення війни відповідає не лише інтересам іракців, але піде на благо Америці.

„США заплатили високу ціну за те, щоб віддати майбутнє Іраку в руки його громадян. Але сьогодні нашим головним і невідкладним завданням є відновлення власної економіки й повернення мільйонів наших безробітних співгромадян на робочі місця", – сказав Б. Обама.

Тепер, за словами Президента, він має намір працювати над зміцненням середньої кляси в США, боротьбою з безробіттям, вдосконаленням освітньої системи, підвищенням конкурентоспроможности американської економіки.

До кінця серпня США вивели з Іраку 90 тис. військовослужбовців і військову техніку, залишивши в країні менше 50 тис. вояків. Сили, що залишилися, до кінця 2012 року охоронятимуть цивільних фахівців з США та членів дипломатичного

(Закінчення на стор. 3)

В Берліні Вікторові Януковичеві нагадали про свободу слова

БЕРЛІН. – Під час зустрічі з Президентом України Віктором Януковичем 30 серпня Канцлер Німеччини Анґела Меркель порушила питання свободи слова в Україні.

„Я чітко наголосила, що стосовно певних демократичних процесів особливо у сфері свободи преси й слова, у нас є кілька запитань, і ці питання ми дуже відверто обговорили", – сказала А. Меркель, виступаючи перед журналістами.

В. Янукович відкинув критику стосовно утисків демократії. Він сказав, що належить до тих, хто найбільше зацікавлений у розви-

(Закінчення на стор. 3)

Акція протесту українців 30 серпня в Берліні біля Бранденбурзьких воріт. Фото: „Українська правда"

Незалежні телеканали України позбавлені ліцензій

КИЇВ. – 30 серпня Апеляційний адміністративний суд Києва прийняв рішення про позбавлення телекомпанії „ТВі" всіх виділених їй етерних частот. Канал тепер буде доступний тільки в кабельних мережах і на супутнику. Суд також підтвердив незаконність рішення Національної ради з питань телебачення і радіомовлення про надання низки частот „ТВі" та „5-му каналові". Повний текст постанови суду буде готовий 3 вересня.

„Рішення Київського апеляційного адміністративного суду, який підтвердив незаконність рішення

(Закінчення на стор. 3)

Журналісти у сорочках з написами „Захисти свободу слова" під час чергового засідання у справі про позбавлення частот „5-го каналу" та „ТВі" у Київському апеляційному адміністративному суді 26 серпня. Фото: УНІАН

Учасники пікетування Київського апеляційного адміністративного суду 26 серпня під час чергового засідання у справі про позбавлення частот „5-го каналу" та „ТВі". Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович з візитою у Берліні

БЕРЛІН. — Президент України Віктор Янукович відвідав з офіційною візитою Берлін. Під час зустрічі з канцлером Німеччини Анґелою Меркель йшлося передусім про розвиток економічних взаємин і співпрацю в енергетичній галузі. Глава німецького уряду нагадала українському гостеві також про демократичні „дефіцити“ в його країні. Поки український Президент виступав у готелі „Адлон“, на вулиці протестували студенти. У ході візити Президент України зустрівся також з Президентом Німеччини Крістіяном Вульфом, віце-канцлером, Федеральним міністром закордонних справ Гідо Вестервеле і представниками ділових кіл. В. Янукович розповів про демократизацію України, пообіцяв почати в своїй країні боротьбу з корупцією, у тому числі в економіці і судовій системі, а також запросив в Україну німецьких інвесторів. В. Янукович уперше відвідав Берлін після перемоги на президентських виборах взимку цього року. „Можна сказати, що наші відносини базуються на дуже міцному й дружньому фундаменті, але ми маємо ще можливості й для того, аби зробити їх інтенсивнішими“, – сказала А. Меркель після зустрічі з В. Януковичем. Президентський літак привіз в Україну картину Мерізі Караваджо „Взяття Христа під варту“, або „Поцілунок Юди“, яку раніше викрали з українського музею. Реставруватимуть картину у Києві, після чого її плянують передати в Одеський музей. Однак, „Поцілунок Юди“ передадуть до музею тільки тоді, коли його обладнають необхідними системами безпеки. *(„Кореспондент“, Радіо „Свобода“)*

ВР внесла зміни до закону про місцеві вибори

КИЇВ. — Верховна Рада 30 серпня ухвалила Закон „Про внесення змін до Закону України „Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів“, автором якого є провідник фракції Партії Реґіонів Олександер Єфремов. За даний закон проголосували 264 з 430 народних депутатів, зареєстрованих в сесійній залі. Цим законом знято обмеження щодо участи у місцевих виборах місцевих організацій політичних партій, що утворені пізніше, ніж за 365 днів до дня виборів, та надано можливість усім місцевим організаціям партій висувати своїх кандидатів на виборах. Крім того, законом змінено принцип формування складу територіяльних виборчих комісій. Зокрема буде збільшено склад територіяльних виборчих комісій до 18 осіб та надано право подавати кандидатури для формування територіяльних виборчих комісій не лише місцевим організаціям тих політичних партій, які представлені у Верховній Раді України поточного скликання, а й усім місцевим організаціям партій, що зареєстровані в Україні. Визначено і порядок відбору кандидатур до складу територіяльних виборчих комісій, куди входитимуть 15 осіб від місцевих організацій політичних партій, які представлені у ВР, а також троє осіб з числа кандидатур, поданих місцевими організаціями партій, які визначатимуться шляхом жеребкування. Крім того, законом дозволено участь у виборах до місцевих органів самоврядування осіб, які досягли 18 років на день виборів. *(УНІАН)*

В. Янукович заявив про низьку якість вищої освіти

КИЇВ. — Про низькі якості освіти в Україні заявив 27 серпня Президент Віктор Янукович. На засіданні громадської гуманітарної ради він закликав зменшити кількість навчальних закладів. Заступниця голови адміністрації Президента Ганна Герман тезу шефа посилила: на її думку, державою фінансуються навіть університети, що дискредитують українську вищу школу. Міністерство освіти і науки ініціювало зміни в системі вищої освіти, в результаті яких скоротиться кількість вищих навчальних закладів. *(„5- канал“)*

Школярів примушують перейти в російськомовну клясу

ДОНЕЦЬК. — В школі ч. 1 міста Вугледар Донецької области керівництво системи освіти намагається ліквідувати 11 клясу з викладанням предметів українською мовою, заявили 27 серпня у Конґресі українських націоналістів (КУН). „Учнів та їхніх батьків змушують писати заяви про перехід на російську мову навчання в загальноосвітню школу ч. 2“, – йдеться в листі голови Донецької обласної організації КУН Марії Олійник на ім’я голови Донецької обласної адміністрації Анатолія Близнюка. За словами М. Олійник, урядовці міста твердять, що дітей переводять у російську школу через недостатнє фінансування. „Але гроші можна заощадити і на російськомовній школі. Чому потрібно економити саме на україномовній школі?, – обурюється М. Олійник. На її думку, чиновники Вугледару „проводять свідомо заплановану русифікацію“. Міністер освіти і науки Дмитро Табачник доручив відкрити в двох україномовних навчальних закладах Луганська і Горлівки кляси з російською мовою навчання. У загальноосвітніх навчальних закладах Донецька державною мовою з нового навчального року будуть навчатися більше чверті всіх учнів, у дошкільних установах – майже половина. *„Кореспондент“)*

Україна не обмежуватиме експорт зерна

КИЇВ. — Квотування експорту зерна може бути введене в разі різкого підвищення цін на світових ринках. Уряд України покищо не має наміру вводити квоти на експорт зерна, як це плянувалося раніше, повідомив 27 серпня віце-прем’єр-міністер Віктор Слаута. Він відзначив, що зернотрейдери пропонували урядові ввести квоти на експорт зерна з 15 вересня. Україна експортує зерно в штатному режимі. „Ніхто ніколо не затримує, кораблі з зерном йдуть на експорт“, – сказав В. Слаута, коментуючи заяви, що в портах України затримуються судна з зерном. *(„Українська правда“)*

На Закарпатті Леніна переплавлять

УЖГОРОД. — Депутати Ужгородської міської ради 27 серпня одноголосно ухвалили рішення безкоштовно передати демонтований у 1991 році бронзовий пам’ятник Ленінові на потреби Мукачівської Греко-Католицької Єпархії. Як розповів депутат Павло Федака, депутати зробили доброчинний жест для місцевих віруючих, які мають намір увічнити у бронзі іншу постать – єпископа Андрія Бачинського. Монумент вагою понад три тонни увесь цей час зберігався на території комунального підприємства. *(„Газета по- українськи“)*

Ще одне урядове „не так“

КИЇВ. — Підвищення обов’язкового трудового стажу відразу на 10 років, що його заплянувало Міністерство праці і соціяльної політики України, може набути чинности вже 1 січня 2011 року. Якщо це станеться, то для отримання пенсії за віком жінкам потрібно буде мати 30, а чоловікам – 35 років трудового стажу. Як зазначено в пояснювальній записці до законопроєкту, ухвалення цього документу призведе до збільшення надходжень до Пенсійного фонду 2011 року в розмірі 4.9 млрд. грн. Та, за словами спеціялістів, ця трудова реформа є дуже „сирою“ і неопрацьованою, тож може призвести до непередбачуваних наслідків для населення і держави. „Ця реформа є правильною та в руслі тих тенденцій, які існують в Европі. Але її проводять „не так“, „не тоді“, й невідомо, в який спосіб. Таким крокам повинні передувати значні заходи на ринку праці та в національній економіці. Для того, щоб такі речі не призводили до неґативних наслідків. Цих супроводжувальних заходів я на сьогодні не бачу“, – повідомила директор соціяльних програм Центру Разумкова Людмила Шангіна. *(„Львівська газета“)*

Справу харківського журналіста розслідуватиме МВС

ХАРКІВ. — Справу про зникнення головного редактора харківської газети „Новий стиль“ Василя Климентьєва розслідуватиме головне слідче управління Міністерства внутрішніх справ (МВС) України, заявив 26 серпня міністер внутрішніх справ Анатолій Могильов. „У нас є підозри, що можуть бути причетні представники правоохоронних органів, як чинні, так і звільнені. І тому, щоб не було витікання інформації, справу забирають до центрального апарату“, – сказав урядовець. При цьому міністер заявив, що під час збору первинних матеріялів щодо зникнення журналіста виявили достатньо критичних статей, які він друкував і в яких фіґурує низка посадових осіб. „Усі фіґуранти (публікацій) будуть перевірені, опитані. Усі прізвища, які проходять по його публікаціях, вони всі будуть перевірятися“, – запевнив міністер. В. Климентьєв зник 11 серпня, і його місце перебування досі невідоме. Колеґи вважають, що зникнення журналіста могло бути пов’язане з його професійною діяльністю.Працівники міліції встановили, що 11 серпня журналіст виїхав з дому з невідомим чоловіком автомобілем сріблястого кольору в невідомому напрямку. 15 серпня слідчий відділ Дзержинського районного відділу Харківського міського управління міліції порушив кримінальну справу. 17 серпня на Печенізькому водосховищі в човні, що плавав озером, відпочивальники знайшли мобільний телефон, що належав В. Климентьєву. *(Радіо „Свобода“)*

У Києві розпочнеться введення соціяльної картки

КИЇВ. — 1 січня наступного року в Києві розпочнеться введення соціяльної картки. Про це під час „круглого“ столу заявив заступник голови Київської міської державної адміністрації (КМДА) Руслан Крамаренко. Раніше соціяльна картка плянувалась як спрощений вигляд отримання пільг для проїзду у транспорті, але зараз, підкреслив заступник голови КМДА, є необхідність змінити її призначення та додати пільги щодо надання субсидій та інших видів державної допомоги. *(„День“)*

Росія домовлятиметься з Україною про Керченську протоку

КИЇВ. — Позиції Києва і Москви щодо вирішення Азово-Керченської проблеми відрізняються, заявив заступник міністра закордонних справ Росії Григорій Карасін 26 серпня у Києві. Дипломат додав, що сторони домовилися в спокійному режимі продовжувати вирішення даного питання. Щодо демаркації спільного сухопутнього кордону, за словами Г. Карасіна, вирішені всі практичні питання в цьому напрямку. „Тепер створюються відповідні структури, які при взаємодії будуть здійснювати прийняті рішення“, – підкреслив він. На його переконання, питання демаркації не є проблемою, і розуміння, як його вирішити, є і у Києва, і у Москви. Що стосується обсягу фінансування робіт з демаркації, то Г. Карасін повідомив, що кошторису покищо немає, але „відповідні витрати вже передбачені у бюджетах наступних років“. *(„Українська правда“)*

Л. Скорик хоче перебудовувати Хрещатик і Майдан

КИЇВ. — Говорити про новий вигляд Майдану Незалежности можна лише в контексті комплексної перебудови Хрещатика. Таку думку висловила улюблений архітектор Віктора Януковича, професор Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Лариса Скорик 20 серпня. „Те, що зробили з Майданом – це антиурбаністично і треба переробити весь Хрещатик, починаючи від Бесарабки аж до Европейської площі. Повинна бути зроблена цілковита перебудова і, в першу чергу, вирішено транспортне питання“, – сказала вона. Л. Скорик вважає за доцільне організувати конкурс на найкращий ансамбль на Майдані Незалежности настільки відкритим, щоб у ньому взяли участь і закордонні архітектори. *(„Українська правда“)*

На Прикарпатті вшанували Степана Ленкавського

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — 22 серпня у селі Угорники на Коломий-щині урочисто відкрили пам'ятник одному з ідеологів Організації Українських Націоналістів (ОУН), авторові 10 заповідей українського націоналіста, кураторові військового сектора ОУН в повоєнний час і наступникові Степана Бандери на посаді голови Проводу ОУН – Степанові Ленкавському (1904-1977).

На урочисте відкриття прибули ветерани Української Повстанської Армії, провідники правих місцевих партій, представники влади, жителі села. Священики освятили монумент. Виступаючи на урочистому вічі, промовці згадували життя свого земляка, яке він присвятив „українському національному рухові і боротьбі за незалежність України".

Автор пам'ятника – лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка Василь Вільшук. *(УНІАН)*

Війська...

(Закінчення зі стор. 1)

корпусу, а також навчатимуть іракські сили безпеки.

Всього за час війни в Іраку, за офіційними даними, загинули 4,421 військовослужбовців і близько 1,000 цивільних фахівців з США, загальна кількість військових втрат коаліційних сил становила близько 4,700 осіб.

Дані про жертви серед іракців різняться. Американські засоби масової інформації називають різні цифри загальних втрат Іраку у війні: від 100 тис. до 300 тис. осіб, включаючи цивільне населення. В акції брали участь у різний час до 49 країн. З серпня 2009 року на території Іраку залишався лише американський континґент.

„Завдяки нашим воякам і цивільним працівникам, завдяки наполегливості іракського народу Ірак здобув можливість змінити свою долю, хоча багато проблем залишаються. Ми подвоїли наші зусилля щодо зміцнення іракських сил безпеки та підтримки уряду й народу Іраку, – підкреслив Президент. – Нашу бойову місію закінчено, але наш перехідний континґент залишається в Іраку з інакшою місією: дораджувати, допомагати, надавати підтримку іракським силам безпеки, допомагати іракським військам виконувати антитерористичні акції. У відповідності до нашої домовлености з іракським урядом, всі американські війська буде виведено з Іраку до кінця наступного року",

Виступ Б. Обами відбувся увечорі 31 серпня, тож опитувань громадської думки не було часу робити, але оглядачі мають свої сумніви стосовно твердження Б. Обами, що Америка „дотримала своїх зобов'язань" щодо безпеки Іраку. Це залежить від того, кажуть вони, як саме Америка визначає свою відповідальність.

Все ж таки 31 серпня прем'єр-міністер Іраку Нурі аль-Малікі заявив у промові, що передавалася телебаченням по всій країні, що після семи з половиною років війни Ірак знову став незалежною й суверенною країною, а іракські сили безпеки готові взяти на себе повну відповідальність за безпеку Іраку та його громадян. Хоча Президент Б. Обама заявив, що іракські сили безпеки самі дадуть собі раду з повстанським рухом, Ірак і в прийдешні роки потребуватиме підтримки американської авіяції для контролі власного повітряного простору і для відсічі можливої аґресії з боку сусідньої держави (Ірану).

Репортер телемережі CBS Кейті Курик наводить заяву міністра оборони Роберта Ґейтса, що терористична мережа „Аль-Кайда" досі „не залишила" територію Іраку, одначе шеф Пентаґону підкреслив „важливість перемоги над транснаціональним тероризмом, оскільки „Аль-Кайду" в Іраку здебільшого відрізано від її закордонних провідників".

Промову Президента Б. Обами передавали у прямому етері всі провідні телекомпанії Америки.

В Іраку перебуває віце-президент США Джозеф Байден. Він 1 вересня очолив формальну церемонію передання командування над акціями в Іраку для відзначення початку акції „Новий світанок". *(Радіо „Свобода", УНІАН, „Голос Америки")*

В Берліні...

(Закінчення зі стор. 1)

тку демократії в Україні.

На утиск демократії в Україні вказала й група українських студентів, які вчаться в німецькій столиці. Вони влаштували акцію протесту перед готелем „Адлон", де виступав В. Янукович. В акції взяли участь також український поет Сергій Жадан та співачка-письменниця Ірена Карпа.

Близько 50 осіб роздавали жителям Берліна й туристам листівки німецькою мовою, в яких говориться про зникнення журналістів в Україні, про візити працівників служби безпеки до ректорів і критикується Европа за те, що вона досі мовчить.

Місце проведення протесту було обрано вкрай вдало, адже готель „Адлон" розташовано біля самісіньких Бранденбурзьких воріт, де й без того завжди людно. Організатори акції залишилися задоволені. „Чимало людей, не тільки німців, але й англомовних туристів підходили до нас і цікавилися проблемами, на які ми звертали увагу", – розповіла один із організаторів акції Олександра Бінарт.

І. Карпа намалювала транспаранти англійською та німецькою мовами „Україна – назад до Радянського Союзу?" та „Ми – за свободу слова та свободу зібрань в Україні".

Сам Президент В. Янукович з учасниками акції протесту не спілкувався. Того дня він припустився чергового географічного конфузу – переплутав Італію з Ірляндією.

Під час промови В. Януковича перед представниками німецької громадськости в готелі „Адлон" депутат Бундестаґу Ґернот Ерлер запитав у нього про погляди на евроінтеґрацію України. В. Янукович у своїй відповіді згадав про те, як у 2003 році тодішній Президент Еврокомісії Романо Проді сказав про відсутність в України перспектив на членство в Европейському союзі.

В. Янукович сказав так: „Романо Проді з Ірляндії – ви пам'ятаєте, хто це такий був – він сказав, що Україна не має ніякої перспективи інтеґрації в ЕС. І я йому сказав: „Якщо це точка зору Романо Проді, то дозвольте з нею не погодитися. І тоді у нас відбулася жорстка розмова. Мені здається, Грищенко був тоді міністром... Чи ні... Він був трошки пізніше. Хтось тоді був... Був ваш попередник".

Як відомо, Р. Проді є відомим італійським політиком, свого часу він двічі очолював уряд Італії. Міністром закордонних справ України в той час був Анатолій Зленко. *(„Українська правда")*

Українці в Берліні 30 серпня вийшли на вулицю з протестом проти утисків свободи слова в Україні. *Фото: „Українська правда"*

Незалежні...

(Закінчення зі стор. 1)

Національної ради про надання низки частот телеканалам „ТВі" та „5 каналу" було заготовлено наперед", – заявив депутат від „Нашої України-Народної самооборони" Юрій Стець. Він сказав: „Навряд чи можна сказати, що таке рішення було неочікуваним, але все ж таки була надія, що у суддів буде розуміння того, що це чергове якесь їхнє безглузде рішення. Це питання, яке стоїть на грані – чи буде в Україні одна з свобод, яка називається свободою слова".

Ю. Стець заявив, що влада в черговий раз показала, що вона може робити все, і ніхто не заборонить їй цього, і немає зараз тих сил, які могли б її зупинити.

У відкритому листі до Президента України Віктора Януковича директор телеканалу „ТВі" Микола Княжицький написав: „Позбавлення частот двох незалежних телеканалів було сприйняте міжнародною спільнотою як прямий наступ на свободу слова. Валерій Хорошковський став символом обмеження свободи слова і конфлікту інтересів не тільки для всіх вільних людей нашої країни, але і для всієї Европи. Ніде в світі, в жодній країні, на жодному з континентів таємну поліцію не очолює медіа-маґнат, який одночасно вершить долі суддів усієї країни. В жодній країні в XXI ст. „охранка" не бореться з блоґерами та студентами, не вербує ректорів і не займається пропаґандою".

У листі М. Княжицький навів факти безкарного переслідування журналістів: „Міліціонери, що побили журналіста „Нового каналу" Кутракова перед телекамерами, не покарані. Співробітник Вашої охорони, що побив журналіста телеканалу СТБ Андрушка, теж. Ніхто не розслідував факт стеження за мною невідомими людьми на автомобілях з підробленими номерами. Вникніть в це питання і, можливо, Ви пересвідчитесь, що за мною незаконно слідкувала СБУ".

„ТВі" має намір подати касаційну скаргу на рішення суду про незаконність надання низки частот йому та „5-му каналові", повідомив М. Княжицький. Він назвав рішення суду злочинним кроком до запровадження цензури в Україні. Телеканал подаватиме касацію після того, як отримає повний текст рішення Апеляційного адміністративного суду Києва.

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко 30 серпня закликав Національну раду з питань телебачення і радіомовлення негайно оголосити повторний конкурс на частоти, відібрані у „5 каналу" та „ТВі". „М'яч тепер – на полі Національної ради, і тільки від неї залежить, як ця ситуація увійде в історію – як приклад політичної розправи над незалежними телеканалами чи як шанс зробити розподіл частот прозорішим", – заявив А. Шевченко.

Раніше А. Шевченко пропонував у разі проведення повторного конкурсу на частоти „5 каналу" та „ТВі" залучити парляментський комітет до контролі над його прозорістю.

А. Шевченко сказав: „Усі події навколо українського „5-го каналу" з точністю повторюють історію телебачення Росії 2002-2003 років, коли Президент Володимир Путін закрив наймогутніші і найвпливовіші в Росії приватні канали „НТВ", „ОРТ", „ТБ-6", а потім зробив їх державними. Він теж використовував інструмент „суперечки господарюючих суб'єктів". Влада в Україні, частиною якої є В. Хорошковський, тяжіє до згортання свободи слова, до авторитарних методів управління і контролі за, перш за все, політичною інформацією".*(„Українська правда", УНІАН)*

Президент Б. Обама відзначив п'яту річницю гураґану „Катріна"

НОВИЙ ОРЛЕАН, Луїзіяна. — Президент Барак Обама 29 серпня відвідав Новий Орлеан для відзначення п'ятої річниці гураґану „Катріна", потужного буревію, який затопив більшість міста і спустошив цілий реґіон. Виступаючи у Новому Орлеані, Б. Обама заявив, що зроблено „надзвичайно" багато поступу у відбудові міста, яке зазнало значних збитків внаслідок буревію. Він зазначив, що місто могло залишитися символом „занепаду", натомість воно стало символом „витривалости". Президент Б. Обама також пообіцяв, що його уряд підтримуватиме мешканців Нового Орлеану і цілого реґіону до часу завершення робіт з відбудови після „Катріни".„Катріна" увірвалася у цей реґіон 29 серпня 2005 року. Гураґан і спричинені ним повені забрали життя понад 1,800 осіб і змусили понад мільйон мешканців залишити свої домівки. *(„Голос Америки")*

Велелюдні віча у Вашінґтоні

ВАШІНҐТОН. — Десятки тисяч американців зібралися в столиці США 29 серпня для участи у вічах, організатори яких по-різному висловлювали своє бачення майбутнього країни. Тисячі людей вишикувалися вздовж зеленої галявини, відомої як Національний мол. Вони вимахували американськими прапорами і схвальними вигуками вітали заклик консервативного телекоментатора Ґлена Бека до „повернення США назад до Бога". Ґ. Бек промовляв зі сходів пам'ятника Абрагамові Лінкольнові до здебільшого білої авдиторії. Він віддав належне підступно вбитому провідникові руху за рівні громадянські права афроамериканців Мартинові Лютерові Кінґові-молодшому, який 47 років тому виголосив там свою відому промову „У мене є мрія". Виступила також колишній кандидат у віце-президенти від Республіканської партії Сара Пейлин, яка закликала американців відкинути спроби деяких елементів докорінно змінити країну. Провідники руху за громадянські права провели окреме віче, участь у якому взяли переважно афро-американці. На цьому вічу промовці критикували Ґ. Бека та його зібрання „Повернення чести", називаючи подію спробою обезчестити спадщину М. Кінґа. *(„Голос Америки")*

М. Кадафі бачить усю Европу мусульманською

ТРІПОЛІ, Лібія. — Лібійський провідник Муамар Кадафі вважає, що жителям европейських країн слід прийняти іслям. Про це він заявив під час візити до Італії. М. Кадафі у Римі 29 серпня увечері прочитав лекцію майже 500 молодим жінкам, у ході якої заявив, що „іслям має стати релігією усієї Европи". Він роздав примірники Корану всім присутнім 487 дівчатам. Троє з них – дві італійки й одна еспанка – заявили лібійському провідникові, що хочуть прийняти іслям. Запросило дівчат на лекцію М. Кадафі італійське аґентство, яке спеціялізується на підборі персоналу. Кожній жінці була обіцяна грошова винагорода: мешканкам области Лаціо – 150 евро, а молодим жінкам, які приїхали з інших областей Італії, – 200 евро. Тим часом італійська опозиція висловила обурення з приводу виступу М. Кадафі перед дівчатами. Зокрема заступник голови Палати депутатів Розі Бінді, яка представляє Демократичну партію, заявила, що йшлося „про чергову образу гідности італійських жінок". Вона підкреслила, що урядові Сільвіо Берлусконі не слід „надавати сцену людині, яка бажає з метою пропаґанди виступити в оточенні гарних дівчат". *(„Українська правда")*

Дж. Картер домігся звільнення ув'язненого американця

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Колишній Президент США Джимі Картер 27 серпня домігся звільнення американського громадянина, ув'язненого в Північній Кореї від січня. На кадрах, які демонструвалися місцевими телевізійними каналами, можна було бачити, як Дж. Картер обнімає усміхненого Айджалона-Малі Ґомеса на злітній смузі на летовищі в Пхеньяні перед відлетом до США. Лавреат Нобелівської премії миру прибув до Північної Кореї 25 серпня з приватною, як це зазначив Державний департамент США, місією. У своїй заяві з цього приводу Державний департамент висловив подяку Дж. Картерові за його „гуманітарні зусилля", скеровані на звільнення А. Ґомеса. А. Ґомеса було затримано у Північній Кореї після того, як він прибув туди з Китаю. Його засуджено до восьми років позбавлення волі й покарано 700 тис. дол. за незаконний перетин кордону. Минулого місяця Центральне інформаційне аґентство Корейської народно-демократичної республіки повідомило, що А. Ґомес намагався накласти на себе руки. *(„Голос Америки")*

В Ірак знову пустили чужоземні нафтові концерни

БАГДАД, Ірак. — Російська компанія „Лукойл" і консорціюм на чолі з концерном „Ґазпром" виграли тендери на розроблення великих нафтових родовищ в Іраку – Західна Курна-2 і Бадра. Після 40 років національного адміністрування в Ірак знову пустили чужоземні нафтові концерни. Консорціум енерґетичних компаній на чолі з російським „Ґазпромом" отримав контракт на розроблення нафтового родовища Бадра. Група, до складу якої входять „Ґазпром-нафта", південнокорейська „KoGas", малайзійський „Petronas" і турецький „ТРАО", спочатку хотіли мати 6 дол. за кожний видобутий барель на цьому родовищі. Але іракське міністерство нафти погодилося на 5.50 дол. за барель. Представники консорціюму відразу прийняли таку пропозицію. Ласий шматок дістався також найбільшому европейському нафтовому концерну „Шел", який перебуває в британських та голяндських руках. Разом з компанією „Petronas" він дістав право на розроблення нафтового родовища Маджнун – другого за величиною в Іраку. Ірак володіє третіми за обсягами в світі покладами нафти. Його випереджають лише Савдійська Арабія та Іран. Тепер чужоземні компанії отримують тільки ліцензії на видобуток – доходи від продажу нафти повинні залишатися в Іраку. Уряд у Багдаді має намір витратити гроші, отримані за продаж прав на розробку нафтових родовищ і на фінансування проєктів з повоєнної відбудови. *(„Німецька хвиля")*

Росія надіслала ноту МЗС Білорусі

МОСКВА. — Російське посольство в Мінську надіслало ноту в Міністерство закордонних справ Білорусі у зв'язку з випадком, що стався 30 серпня увечері, коли невідомі особи через огорожу кинули на територію дипломатичної місії дві пляшки з запальною сумішшю. Одна з них розбила скло автомобіля, в результаті виникла пожежа. Ніхто з співробітників посольства не потерпів. Москва просить Мінськ ретельно розслідувати подію. Влада Білорусі вважає випадок хуліганством. Проводиться розслідування. *(Радіо „Свобода")*

100 років з дня народження Матері Тереси

ВАТИКАН. — 26 серпня світ відзначив 100-річчя з дня народження Матері Тереси. Папа Римський Бенедикт XVI пом'янув монахиню у своїй заміській резиденції. А в католицьких храмах провели Поминальні служби. Нині організація „Сестри Матері Тереси" нараховує 400 відділень та 700 будинків милосердя у понад 100 країнах світу. До лику блаженних Матір Тересу зарахували за рекордно короткий для Католицької Церкви термін - шість років після смерти. А, щоб зарахувати її до лику святих, Ватиканові потрібно диво, здійснене її молитвами і підтверджене експертами. До Риму вже надійшли понад 3,000 свідчень щодо зцілення, завдяки молитвам Матері Тереси. Покищо жодне не відповідає вимогам, які висуває Католицька Церква. Експертиза медиків та богословів проводиться дуже ретельно і зазвичай процес канонізації триває близько пів століття. Засновниця Ордену Милосердя та лавреат Нобелівської премії миру народилася 26 серпня 1910 року в нинішній столиці Македонії Скоп'є. У 21 рік вона дала черчечу обітницю. Наприкінці 1940-их років Матір Тереса розгорнула в індійській Калькуті доброчинну діяльність. Разом з іншими монахинями створювала школи, притулки та лікарні для бідних і немічних. Там допомогали усім – не дивлячись на віросповідання чи національність. Померла Матір Тереса у 1997 році. Їй було 87 років. *(„5 канал")*

Національний архів США отримав ориґінали Нюрнберзьких законів

ВАШІНҐТОН. — 25 серпня Національному архіву США були передані ориґінали Нюрнберзьких законів – документи, які, за твердженням істориків, стали основою знищення нацистами 6 млн. євреїв. Закони 1935 року, підписані нацистським диктатором Адольфом Гітлером, зберігалися в приватній бібліотеці неподалік Лос-Анджелесу з часу, коли американський генерал Джордж Патон вивіз їх з Европи наприкінці Другої світової війни. 24 серпня їх було передано архіваріюсові Дейвидові Фер'єрові в Лос-Анджелесі. Представники архіву кажуть, що колекція ориґінальних нацистських документів тепер повна. Нюрнберзькі закони позбавляли євреїв німецького громадянства і забороняли їм одружуватись з не-євреями. Ці закони також забороняли євреям вивішувати національний прапор і наймати на роботу неєврейських жінок для праці вдома. *(„Голос Америки")*

У Варшаві буде пам'ятник жертвам Смоленської катастрофи

ВАРШАВА, Польща. — На військовому кладовищі „Повонзкі" у Варшаві 26 серпня розпочалося будівництво пам'ятника жертвам Смоленської авіокатастрофи. Меморіял вартістю 2 млн. зл. (близько 660 тис. дол. США) плянують спорудити до 1 листопада. Обеліск, автором якого є відомий польський скульптор Марек Модерау, матиме форму розколотої навпіл плити білого ґраніту, зовнішні краї якої будуть закопані в землю. Одна з частин плити розташовуватиметься над спільною могилою, де поховано спалені останки 12-ти жертв катастрофи. На внутрішніх частинах зламу плити буде напис: „Пам'яті 96 жертв авіокатастрофи під Смоленськом 10.04.2010". Біля основної плити у два ряди розташують 28 невеликих надгробних пам'ятників з чорного ґраніту, що символізують похованих на цьому кладовищі жертв катастрофи. На кожній з них буде таблиця з білого ґраніту. *(„Укрінформ")*

Обговорили ризики світового ядерного конфлікту

ГАВАНА, Куба. — Провідник кубинської революції Фідель Кастро і Президент Венесуелі Уґо Чавес на п'ятигодинній зустрічі в Гавані, про яку заздалегідь не повідомлялося, обговорили ризики, пов'язані з початком світового ядерного конфлікту на тлі ситуації навколо Ірану, повідомили 26 серпня кубинські засоби масової інформації. У. Чавес, відзначивши „чудовий стан здоров'я" команданта, сказав про ролю Ф. Кастра в „досягненні усвідомлення небезпеки, що нависла над світом". Крім того, Ф. Кастро ознайомив У. Чавеса з кількома главами своєї покищо не виданої книжки „Стратегічний контрнаступ", в якій мова йде про хід революційної боротьби кубинських повстанців у 1958-1959 роках. У. Чавес зустрівся також з провідником Куби Раулем Кастро і обговорив з ним розвиток двосторонніх зв'язків між країнами. Нагадаємо, що раніше Ф. Кастро заявив, що Ізраїль не буде першим нападати на Іран, оскільки подібний крок зробить його ворогом усіх ядерних держав, і закликав Президента США Барака Обаму зробити все для того, щоб уникнути ядерного конфлікту на тлі ситуації з Іраном. *(„Кореспондент")*

Світова конституція довкілля – наше спільне майбутнє

У „Свободі" вже неодноразово висвітлювалася тема створення Світової конституції довкілля (World Environmental Constitution, скорочено – WEC). Перше інтерв'ю Ольги Кузьмович з автором ідеї та концепції WEC проф. Юрієм Туницею було опубліковано в газеті 16 червня 1992 року, друге інтерв'ю, Левка Хмельковського, – 17 жовтня 2008 року. Напередодні наради в ООН з Цілей розвитку тисячоліття, публікуємо статтю авторів з України – міністра Кабінету міністрів України, доктора філософських наук, члена-кореспондента Національної Академії Педагогічних Наук України Анатолія Толстоухова і ректора Національного лісотехнічного університету України (Львів), доктора економічних наук, дійсного члена Національної Академії Наук України Юрія Туниці, у якій зосереджена увага на тому, що визнання та офіційне започаткування процесу підготування WEC може суттєво сприяти екологічній безпеці плянети і позитивно вплинути на зміну нинішньої антиекологічної моделі економічного розвитку.

Емблема Світової конституції довкілля, яка експонується на міжнародних наукових конференціях.

Концепція Світової конституції довкілля (WEC) досліджується та вдосконалюється вітчизняними й закордонними вченими вже 18 років. Офіційно ідею WEC проголошували в ООН від імені України Президент Леонід Кучма (1997, 2000), Міністер закордонних справ Арсеній Яценюк (2007), Президент Віктор Ющенко (2008, 2009). Проте в умовах домінування суто меркантильних економічних інтересів шлях до визнання й прийняття цього життєво важливого документа – довгий і тернистий.

Водночас цілком зрозуміло, що ідея WEC набуває дедалі більшої актуальности у зв'язку з погіршенням екологічної ситуації в цілому світі. Скажімо, екологічна катастрофа 20 квітня цього року в Мехіканській затоці, яка завдала великої шкоди економіці США, могла б, на нашу думку, і не трапитися, якби ідея WEC здобула визнання значно раніше і принаймні вже розпочався б процес офіційного підготування тексту WEC.

Незважаючи на найбільшу (за всю історію спостережень з 1880 року) цьогорічну спеку з її неґативними наслідками, ми все ще зволікаємо час з визнанням ідеї WEC. Нафтові фірми та інші великі корпорації продовжують відверту боротьбу проти розумної політики щодо зміни клімату, запобігання іншим екологічним лихам, гальмують трансформування світового господарства в „зелену" або екологічну економіку.

Визнання та офіційне започаткування процесу підготування WEC може створити реальні передумови для отримання Україною по праву належної їй міжнародної фінансової допомоги з ліквідування наслідків Чорнобильської катастрофи.

За структурою WEC складається з двох частин – дефінітивної та реґуляторної.

У першій частині мають бути виписані правила економічної діяльности, яка узгоджувалася б не лише з економічними інтересами, а й з законами природи, тобто діяльности, яка не спричинятиме некомпенсованої деґрадації природного життєвого довкілля та виснаження природних ресурсів.

У другій частині повинні міститися права й обов'язки новостворюваних міжнародних органів з контролі та реґулювання діяльности національних і транснаціональних виробничо-комерційних структур з огляду на дотримання ними виписаних у першій частині WEC екологічних вимог.

Слід мати на увазі, що ініціятиву, близьку за змістом до другої, реґуляторної частини WEC, а саме, про створення Світової екологічної організації, вже проголошували в ООН: від імені Бразилії, Сінґапуру, Південної Африки та Німеччини – Гельмут Коль, від імені Франції – Жак Ширак та Ніколя Саркозі. Цей сприятливий момент важливо використати для отримання підтримки обох частин ініціятиви WEC з боку інших держав-членів ООН.

З огляду на критичну екологічну ситуацію у світі (ґльобальне потепління, повені, пожежі, техногенні катастрофи), ідею WEC вже підтримують не лише вчені багатьох країн, але й державні діячі.

В концепцію WEC укладається і проблемний Кіотський протокол щодо зміни клімату, і Монреальський протокол про запобігання зменшенню товщини озонового шару, і всі інші проблемні міжнародні угоди економіко-екологічного спрямування.

Критична екологічна ситуація в Україні та на плянеті загалом вимагає усвідомлення того, що тільки WEC спроможна зупинити поступове сповзання людства до ґльобальної екологічної катастрофи. На тлі екокатастрофи у Мехіканській затоці, де, образно кажучи, було прорізано „вену" Землі, страшно уявити, щоб деякі країни розпочали реалізувати свої наміри щодо експлуатації спільної природної спадщини людства – природних ресурсів Північного та Південного полюсів, які де-факто не перебувають під юрисдикцією жодної країни. Тільки WEC спроможна заблокувати наміри великих корпорацій вже й на полюсах прорізувати „вени" нашої плянети заради власних економічних інтересів.

Не менш важливим арґументом на користь опрацьованої українськими вченими концепції WEC є і те, що цей документ може спонукати (через відображені у ньому відповідні стимули і санкції) до формування нової „зеленої" або екологічної економіки та переходу світового господарства і національних економік на шлях сталого розвитку.

Філософія „зеленої" або екологічної економіки полягає у здійсненні превентивних заходів щодо захисту природного життєвого довкілля. Запобіжні заходи дають змогу заощаджувати величезні кошти на ліквідування наслідків екологічних катаклізмів, досягати більшого природоохоронного та соціяльного ефектів і водночас задовольняти потреби людини як у традиційних економічних, так і екологічних благах, тобто поліпшувати якість життя і добробут.

Саме тому ринкова економіка (для її ж таки розвитку) має найближчим часом поступово екологізуватися. Тільки „зелена" економіка спроможна забезпечити спосіб господарювання, який буде узгоджуватися з законами природи і ґарантувати сталий розвиток.

Екологічний імператив повинен стати одним зі стрижневих елементів нової світової економічної політики, на формування якої спрямована концепція WEC.

За відсутности належних превентивних заходів щодо запобігання екологічним катаклізмам посилюється дія об'єктивного економічного закону зростання екологічних витрат у структурі суспільно необхідних виробничих витрат.

Якщо і надалі побутуватиме думка, що головним є лише нагодувати людей (навіть екологічно шкідливими продуктами), то вкотре повторимо традиційну помилку, яка матиме неґативні соціяльні й економічні наслідки, бо потреба людини в чистих продуктах, воді, повітрі та сприятливому для здоров'я природному довкіллі є такою само важливою потребою, як і забезпечення її іншими матеріяльними благами.

Заходи, які сьогодні здійснюються більшістю країн світу для подолання сучасної фінансово-економічної кризи, та відповідні економічні реформи можуть стати фундаментальними, системними та ефективними в довготривалому часі лише за умови практичного інтеґрування екологічного імперативу в усі ланки господарського механізму. Результатом антикризових заходів має стати екологізована економіка, яка чутливо реаґує на неґативні зміни у природному довкіллі і віддає перевагу запобіжним заходам щодо екологічних катаклізмів замість витрачання величезних коштів на ліквідацію їхніх наслідків. Саме на формування такої світової і національної політики концептуально спрямована ідея WEC.

Документи відомої Конференції ООН з довкілля й розвитку („Ріо-92"), які акумулювали в собі найвищі досягнення людського розуму XX ст. і були схвалені консенсусом 179 країн світу, залишаються актуальною засадничою основою сталого розвитку цивілізації. Незважаючи на це, покищо лише один з п'яти документів саміту „Ріо-92", а саме Конвенція про зміни клімату, набув юридичної сили у вигляді підписаного і ратифікованого більшістю держав світу Кіотського протоколу.

Знову ж таки, незважаючи на 15 конференцій, які провела ООН щодо продовження дії Кіотського протоколу після 2012 року, цей документ зазнав поразки. Особливе розчарування світового співтовариства викликала остання Конференція ООН з цієї проблеми в Копенгаґені у грудні 2009 року.

Між іншим, Україні за її бездіяльність на цій Конференції було присвоєно титул „динозавра". Тому необхідно робити більш рішучі кроки для подальшого просування ідеї WEC на міжнародному рівні з боку Адміністрації Президента, Верховної Ради України і відповідних міністерств.

Чому зазнав поразки Кіотський протокол? На нашу думку, тому, що його автори не змогли піднятися на рівень ґльобального мислення. Якби автори Кіотського протоколу своєчасно зрозуміли, що без узагальнюючого юридичного документу не матимуть успіху усі інші розрізнені міжнародні угоди щодо захисту природи Землі, то ідея WEC уже на сьогодні отримала б міжнародне визнання. Усі п'ять документів, які були схвалені Конференцією ООН з довкілля й розвитку „Ріо-92", повинні мати над собою „парасольку" у вигляді WEC, так само, як і всі інші міжнародні природоохоронні угоди.

Усім нам, громадянам плянети, слід переосмислити фундаментальну доповідь Міжнародної комісії з довкілля й розвитку „Наше спільне майбутнє" (1987), яка лягла в основу документів „Ріо-92". Перед лицем загрози зникнення життя ми, громадяни плянети, не можемо розписуватися у своєму безсиллі. Ми повинні виховувати в собі екологічну свідомість, творити наше спільне еко-майбутнє.

Україна має на сьогодні вже досить чітку концепцію, текст преамбули і першу (нульову) версію структури WEC. Це та плятформа, від якої можна відштовхнутися для офіційного започаткування процесу підготування тексту WEC.

Ключову ролю у просуванні ідеї WEC, її визнанні та схваленні можуть відіграти парляменти країн-членів ООН. Проведена свого часу Представництвом України при Евросоюзі робота з популяризуванні ідеї WEC засвідчила, що Европарлямент буде готовий підтримати цю ідею за умови її попереднього розгляду у Верховній Раді України.

Парляментські слухання з цього питання сприятимуть закріпленню пріоритету України щодо ідеї WEC, дадуть можливість запропонувати парляментам інших країн розглянути і підтримати цю ідею, ретельно підготуватись до конструктивної участи делеґації України у Конференції ООН з довкілля і розвитку 2012 року („Ріо+20"), морально спонукати виробничо-господарські і комерційні структури до екологізації своєї діяльности.

Зараз маємо чудову нагоду просунути вперед ідею WEC у зв'язку з тим, що Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун запросив Президента України Віктора Януковича взяти участь у нараді ООН з питань Цілей розвитку тисячоліття, яка відбудеться в штабквартирі ООН 20-22 вересня.

Українцям світу треба усіма можливими засобами підтримати позицію України на нараді в ООН з удосконаленою концепцією WEC.

Поправка

У „Свободі", ч. 34 від 20 серпня, на стор. 10, у вістці „Відбулася конференція ОУН(д)" подано, що відбулася конференція Організації Українських Націоналістів (державників), тим часом має бути – Об'єднання Українських Націоналістів (державників). – **Редакція.**

„Село! І серце одпочине...“. Коли ж уже, коли?

Політичні бурі в Україні останніх років постійно відволікали нас від нібито другорядної, а насправді – винятково важливої теми українського села і тих немилосердних обставин, в котрих воно перебуває сьогодні і котрі стосуються не тільки економічно-господарської ділянки, але й національно-культурної, духовної. „Село є колискою нації, оберегом традицій, джерелом народної творчости... Родюча земля завжди була для українців найвищою цінністю.“ – це рядки з „Програми підтримки і розвитку українського села“, схваленої Кабінетом міністрів 19 вересня 2007 року. Що й казати – гарні рядки, правдиві.

На жаль, реальність інша. Ні цієї програми, ні інших законів про соціяльне й культурно-духовне врятування села як колиски нації, – а цих законів за 19 років державної незалежности України прийнято понад 100, – жоден український уряд не збирався виконувати.

Такі ось факти з життя залишеного напризволяще сільського населення. За 19 незалежних років воно зменшилося на 2.5 мільйона осіб. У 15 тис. сіл і селищ нема жодного підприємства, де людина могла б зайняти свої руки. Катастрофічно зменшується кількість сільських шкіл, клюбів, бібліотек, лікарень. Родини, котрі живуть з тяжкої селянської праці, змушені все частіше залучати до неї дітей. Соціологи визначили середній вік хлібороба в Україні: 12 років.

З року в рік стає все менше земель власне сільськогосподарського призначення: від 1990 року угідь зменшилося з 41.4 млн. гектарів до 34 млн., а посівні площі – на 20 відс. Розмах корупції дозволив виникнути в Україні декільком десяткам земельних маґнатів, які привласнили майже 300 тис. гектарів землі. Представники цих неправедних багатіїв у Верховній Раді підбивають законодавців до скасування мораторію на вільний продаж землі, від чого доля села і його мешканців стане ще тяжчою, бо суспільство досі не створило ґрунтовної правової бази щодо села – нема ні кадастрової системи, тобто обліку й оцінки землі за її якістю і дохідністю, нема спеціяльного земельного банку, нема кредитної програми для розвитку фармерства.

Державний бюджет орієнтований на місто і його розвиток, село не одержує від держави жодної копійки. Починаючи від середини 1990-их років, село не має місцевого самоврядування, бо від сільських громад відібрано більшість їхніх прав і передано у районні інстанції, що на практиці ускладнює й унеможливлює вирішення нагальних питань буття.

Та навіть якби все це стало на місце, то й тоді єдиним покупцем земельних ділянок у селян повинна виступити держава, щоб відтак відповідально передати цю землю у вигідну оренду найпродуктивнішим сільським господарникам.

Можна продовжувати цей список неґативів, що стосуються економічного боку цієї проблеми, але висновок треба робити значно ширший: уряд України не виконує рекомендації ЮНЕСКО для всіх своїх держав-членів – „запровадити у дію правові механізми захисту етнокультури та її носіїв“.

Отож українська політика, котра все товчеться в межах міста і переважно в його інтересах, повинна обернутися обличчям до села і його проблем. Це мусить зробити і світове українство. Жоден комітет порятунку не порятує Україну, якщо не буде врятоване українське село.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Батьківською стежкою

На минулу неділю, 29 серпня, припали 142-гі роковини від дня народження Людмили Старицької-Черняхівської. Дата не кругла, але варта уваги з огляду на помітне місце цієї даровитої особистости в українському національно-патріотичному русі кінця XIX – першої половини XX ст.

Сьогодні творчість письменниці – а була вона активна у поезії, малій і великій прозі, драматургії, перекладацтві, публіцистиці – значною мірою призабулася, поступившись місцем перед яскравішими і тривкішими літературними явищами, однак, пам’ятаймо, що й так званий „суд часу“ не завжди справедливий, і ієрархія художньо-естетичних вартостей ледве чи може бути зформована остаточно – кожне покоління визначає це для себе по-своєму, спершу пориваючись вперед, а згодом, у зрілому віці, повертаючись розумом і серцем до несправедливо, в поспіху життя, забутого.

Народилася літераторка в Києві, була донькою українського драматурга Михайла Старицького, автора популярних п’єс „Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці“, „Не судилось“, „У темряві“, „Богдан Хмельницький“, „Маруся Богуславка“, лібретів до опер Миколи Лисенка „Різдвяна ніч“, „Утоплена“, „Тарас Бульба“ „Циганка Аза“, перекладів поезії Джорджа Байрона, Віліяма Шекспіра, Генріха Гайне, Адама Міцкевича.

Старицькі належали до тих восьми чи дев’яти київських родин (крім них, були ще Грінченки, Антоновичі, Косачі, Рильські, Лисенки, Шульгіни, Чикаленки і Луценки), котрі у повсякденному житті розмовляли виключно українською мовою, й тому у цих родинах ніхто з дітей не був загублений для українства.

Свідомою українкою виростала й Л. Старицька. Ще в дитячі роки написала вона і вмістила у рукописному гімназійному журналі свою першу повість „За Україну“. Невдовзі стала членом київського літературного гуртка „Плеяда“, в роки Першої світової війни працювала сестрою милосердя у шпиталі для поранених і водночас – у Комітеті допомоги для українців, котрі втікали з російського війська.

У 1917 році її обрали до Української Центральної Ради, того ж року Л. Старицька стала співзасновницею Товариства „Український національний театр“ – й тут, в цьому творчому напрямі, набула відомости й авторитету – але не тільки тому, що любов до театру вона успадкувала від свого знаменитого батька: були на це причини суспільні.

Від кінця XIX ст. і постійних нагінок на нашу культури з боку російського царизму, коли українська книжка зазнавала брутальних утисків, активним носієм українства залишався театр.

Саме ця обставина спонукала багатьох талановитих письменників до праці в царині театру. Згадаймо тут Лесю Українку, Володимира Винниченка, Якова Мамонтова, Мирослава Ірчана, котрі своїми п’єсами істотно наблизили українську драматургію до загальноевропейського рівня, оскільки добре знали творчість Генріка Ібсена, Моріса Метерлінка, Ґергарта Гауптмана, Авґуста Стрінберґа.

Це ми сьогодні називаємо авторів найславніших сценічних творів, а тоді п’єси писали багато інших, нині забутих драматургів: Леонід Манько, Леонід Собінін, Михайло Гайдамака, Леонід Лопатинський, Іван Тогобочний, Григорій Ашпаренко, Федір Левицький, Леонід Роздольський та чимало інших.

Драматургічний здобуток Л. Старицької-Черняхівської (була замужем за Олександром Черняхівським) досить вагомий: п’єси „Гетьман Петро Дорошенко“, „Крила“, „Останній сніп“, „Розбійник Кармелюк“, „Іван Мазепа“, також переклала вона українською мовою низку лібретів до опер „Ріґолетто“ й „Аїда“ Джузеппе Верді, „Фауст“ Шарля Гуно, „Чіо-Чіо-Сан“ Джакомо Пуччіні, „Золотий півник“ російського композитора Миколи Римського-Корсакова, написала декілька цікавих і глибоких спогадів-спостережнь з життя українського театру.

Ось одна з її думок: „Український театр жив і набував слави, незважаючи на всі злі обставини, через те, що на чолі його стали талановиті письменники, які і в російській літературі не сіли б при кінці столу.

Таланти-драматурги, таланти-артисти, інтеліґентне художнє відношення до справи і дійсний націоналізм – ось ті фактори, що зміцнили на той час український театр і піднесли його на таку височінь, якої йому чи й зазнати коли. Довший час був він єдиним національним прапором, що маяв над поневоленою нацією. Це розуміли найкращі репрезентанти його: вони боронили свій рідний прапор, як вміли, і незаплямленим донесли його до наших днів“.

Активна проукраїнська літературна і громадська діяльність Л. Старицької-Черняхівської не могла не стати предметом переслідування з боку радянської влади. Перший раз її заарештували в січні 1930 року, звинувативши в належності до мітичної Спілки визволення України. На допитах письменниця нічого не сказала про організацію, бо такої й не було, але від власних переконань і від сенсу свого життя не відреклася, і слідчий записав з її слів: „...Тому що Україна, пригнічена 250-літнім пануванням російського царату, не надбала потрібних культурних вартостей, першим завданням, на мою думку, була й буде культурна праця...“.

Допити тривали до квітня, відтак її засудили до п’ятирічного ув’язнення, але через пару місяців, у зв’язку з хворобою, випустили з тюрми і заслали на Донбас до міста Сталіно (теперішній Донецьк). Згодом вона повернулася до Києва, але не надовго – з початком війни і наступом німців на Україну письменницю вантажівкою вивезли до Харкова, там звинуватили в антирадянській діяльності і під вартою, у товарному вагоні, відіслали до Казахстану. В цій дорозі Л. Старицька-Черняхівська померла.

Ніхто не знає ні дня її смерти, ні місця поховання. Тим більше слід пам’ятати світлу постать цієї невтомної трудівниці на полі українства.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вітають українці Мурманська

Немов росою вранішньою вмита
Моя земля вишнево-солов'їна.
Синіє небо, і жовтіє жито
На прапорі і в серці України.

З Днем Незалежности України свідомі українці Мурманська вітають світове українське співтовариство!

З роси і води! Шануймося, бо ми того варті!

Наталя Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

А коли б українці протестували?

Цього року у Одесі проводилося навчання з затримання і роззброєння піратів на морі. Комуністи і соціялісти демонстрували проти цих навчань, бо у них брали участь чужоземні військові частини. Демонстранти вдалися до різних невідповідних учинків – кидали болотом на плякати, чинили багато іншого.

Українська міліція до цього придивлялася і не втручалася, бо то, мовляв, демократія. А коли б українські націоналісти зробили таку демонстрацію в Криму проти російської фльоти, то напевно, всіх демонстрантів кинули б до в'язниці. Для кримської міліції така демонстрація була б провокацією.

Так само й Президент України Віктор Янукович сприймає демократію. Коли б хто сказав правду, що В. Янукович чи Дмитро Табачник є зрадниками України, які продають Крим Росії, то обов'язково був би покараний.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Відзначаємо відновлення Незалежности

„Свобода" своїм заголовком „Вітаємо з 19-ою річницею відновлення Незалежности України" на титульній сторінці тижневика (ч. 34) визнала Українську державу й Визвольні змагання 1917-1920 років, без яких не було б сучасної незалежної України.

Варто було б, приймаючи святкові вітання-оголошення, делікатно підказувати їхнім авторам, що йдеться про відновлення незалежности України, коли ми відзначаємо свято 24 серпня, а не 22 січня.

От і Головна управа 1-ої Дивізії Української Національної Армії у своєму оголошенні також відзначає всього лише 19-ліття державности України.

Роман Ференцевич,
Александрія, Вірджінія

Молодь бачить своє майбутнє вільним

На час відзначення 19-ої річниці відновлення суверенности Української держави зформувалися історичні умови, які вигідно вирізняються від всіх попередніх спроб досягнути незалежности у різних століттях.

Сьогодні Українська держава перебуває у зрілому віці нового покоління, яке виросло за час її незалежности. Тепер, як ніколи, наша держава об'єднує майже всі етнічні українські землі. Молодь, яка народилася і виросла в незалежній Україні, бачить своє майбутнє не затьмареним ворожим зазіханням, а вільним і забезпеченим.

Ми всі мали можливість переконатися спочатку під час Помаранчевої революції, а потім в час акцій протесту проти призначення міністром освіти Дмитра Табачника, що освічена молодь сприймає тільки цивілізований европейський вибір розвитку України.

Наша молодь не бажає російського варіянту „демократії". Тому жодні спроби економічного чи політичного тиску на Україну ніколи не спонукають нові покоління українського народу до повернення у лоно новітньої імперії, якою зваблививою вона себе не представляла б.

Ми також бачимо, що не завжди вміємо шанувати те, що здобули. Я переконаний, що прийде час, і багато хто зуміє належно оцінити наші демократичні здобутки.

В Україні є достатньо досвідчених політиків, які мають належний вплив на цей шлях розвитку України, яким вона іде впродовж 2005-2010 років. Хай будуть щасливі ті, хто живе для України.

Ігор Гавришкевич,
Заслужений діяч мистецтв України, директор музею „Личаківський цвинтар", Львів

Було прикро читати про О. Баюл

У „Свободі" з 20 серпня я звернула увагу на вістку „Оксана Баюл повернулася в Україну". Прикро було читати допис Юлії Рацибарської з Радіо „Свобода", в якому дуже точно написано про першу олімпійську чемпіонку Незалежної України – фіґуристку Оксану Баюл.

Справді, це був її перший і, якщо не помиляюся, останній виступ як українки. Ми всі раділи, що маємо таку славну українку, та не надовго. О. Баюл з гордістю пояснювала, що вона – росіянка. Вона також часто виступала в інших телепрограмах і теж наголошувала, що вона – росіянка.

Прикро, що такі дописи з'являються в наших часописах. Ми, українці, які понад 60 років боролися, молилися за Україну, дітей і внуків виховували в українському дусі, а тепер чомусь вихвалюємо тих, що зрікаються української приналежности, не володіють українською мовою.

Лідія Черник,
Мідл-Віледж, Ню-Йорк

Про з'їзд колишніх учнів Мітенвальдської гімназії

Традиційний з'їзд колишніх учнів Мітенвальдської гімназії, який щорічно відбувається на Союзівці вже впродовж десятків років, цього року матиме особливий характер, тому що пов'язаний з 65-річчям відновлення цієї гімназії на еміґрації.

Ця гімназія під кінець Другої світової війни переїхала з Модржан, біля Праги, Чехії, до Баварії, Німеччина, і восени 1945 року почала знову шкільну працю.

Тимчасово школа була розміщена в Ґауништетені біля Авґсбурґу, а восени була розділена між кількома таборами переміщених осіб. Частина школи з найбільшою групою професорського складу, була переселена до табору у Фюсені, а по кількох місяцях – до табору в Мітенвальді, де діяла до 1951 року.

Ювілейний комітет, головою якого є Дарія Шуст-Пушкар, в Мітенвальді підготував цікаву програму з'їзду.

Буде нагода поспілкуватися з товаришами і товаришками з різних кляс, пригадати свої переживання і пригоди, хоча часом тривожні, але завжди незабутні.

На з'їзді буде присутний відомий режисер фільмів Юрій Луговий з дружиною Зоряною, та Славко Розумний з дружиною Оксаною, яка є сестрою Зоряни. Ми зможемо побачити два цікаві нові фільми режисера Ю. Лугового – „Береза Картузька" і „Окрадена земля" – про Голодомор 1932-1933 років.

Для тих, хто не був минулого року на з'їзді, буде також нагода побачити першорядний фільм „Спомини про табір в Мітенвальді, 1946-1949", який з захопленням дивилися учасники минулого з'їзду. Цей фільм створив в Канаді Остап Винницький.

На з'їзді можна буде набути перевиданий „Співаник пісень", які співала молодь Української реальної гімназії в таборі біженців в Мітенвальді, одноднівку „Пам'ятник Мітенвальду" з численними фотографіями та дописами.

Також можна буде оглянути унікальну одноднівку 5-го Пластового куреня ім. Федя Черника, яка була видана на „склостилі" в Америці безпосередньо після приїзду до США. Члени куреня описують у ній свої перші кроки в Америці, подано статистику та історію куреня після закриття табору в Мітенвальді в 1951 році.

Можна буде придбати також повний адресар учнів, оглянути виставку фотографій з таборового життя.

Приїздіть всі на Союзівку! Кімнати треба замовляти якнайшвидше, щоб запевнити собі бажане місце. Тел.: (845) 626-5641.

Любомир Гевко,
Кларкстон, Мишиґен

Організаційний комітет з групою учасників з'їзду колишніх учнів Мітенвальдської гімназії на Союзівці в 2009 році.

„Міс Україна" не заговорила українською мовою

Я не часто дивлюся телепрограми, коли вибирають красуню світу, але цим разом щось мене підштовхнуло до телевізора. Дівчата були молоденькі, граціозні, ошатні – справжні красуні. А тут ще й подумалося: „Чи буде між ними красуня з нашої вільної України?". І виявилось, що вона була – приємно усміхнена Анна Пославська. Гарна, нема що казати. Спершу вибрали 15 красунь, потім був другий вибір – п'ять. І наша поміж ними. Серце з радости почало швидше битись: це ж наша красуня на світовій арені репрезентує Україну.

Наступне випробування: відповіді на запитання журі поодиноких кандидаток. Українка почала відповідати з допомогою перекладача – російською мовою! Моє серце завмерло, до болю стиснуло горло, і я розплакалась. Чоловік мені сказав: „Добре, що не її вибрали, бо це був би сором".

Ми давно приїхали до Америки, але вчимо своїх дітей та внучат знати, шанувати, любити і гордитись рідною українською мовою. Але, виявляється, в Україні про це не дбають. Це – ганьба і сором перед світом!

Любомира Бойко,
Юніон, Ню-Джерзі

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Арету Бойко вибрано „Міс Союзівкою-2011"

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. — 14 серпня на Союзівці, відпочинковій оселі Українського Народного Союзу, Арету Бойко, студентку Фордгемського університету з Ґлестонбирі, Конектикат, вибрано „Міс Союзівкою-2011". Христина-Анна Платош з Ню-Британу, Конектикат, стала першою княжною, а уродженки України сестри Тетяна та Ірина Боднарі з Кенту, Огайо, обидві іменовані другими княжними.

Нову представницю Українського Народного Союзу коронувала її попередниця, „Міс Союзівка-2010" Емілія Куземка, яка також виголосила свою прощальну промову.

18-річна А. Бойко є цьогорічною випускницею Східньої католицької середньої школи, де вона була відмінною студенткою, членом математичного клюбу та гравцем відбиванки своєї школи і президентом учнівського уряду. У Фордгамському університеті вона долатиме передмедичні студії.

А. Бойко є активною у Пласті, Українському танцювальному ансамблі „Сизокрилі", куди вона прийшла з танцювальної групи у Гартфорді, Конектикат, „Золотий промінь". Вона з відзначенням здала матуру в Школі українознавства, крім того, грає на фортепяні. А. Бойко – дочка Ірини та д-ра Андрія Бойків, вона є членом 277-го Відділу УНСоюзу.

Христина Платош, 20-річна дочка Анни Чиж і Адама Платошів, – студентка Стейтового університету центрального Конектикату, де навчається у відділі торгівлі. Вона активна членка Спілки Української Молоді, виховниця на літніх таборах СУМ, член танцювального ансамблю „Золотий промінь". Була добровольцем 95-го Відділу Союзу Українок Америки на Фестивалі української культури на Союзівці в 2009 і 2010 роках.

Х. Платош грає на флейті, фортепіяні, басі та гітарі та є членом маршуючої оркестри й інструктором групи підбадьорювачів спортових гор. Крім того, свій час вона також приділяє „Естафеті на життя" організації American Cancer Society. Х. Платош є членом 254-го Відділу УНСоюзу.

Сестри Боднар, 21-річна Тетяна та 19-річна Ірина, народилися у Червоноармійську в Україні, разом з батьками Наталією та Володимиром еміґрували до США у 1995 році. Вони обидві є членами 88-го Відділу УНСоюзу.

Т. Боднар в Кентському стейтовому університеті вивчає біохемію та бере передмедичні студії. Вона є членом Національної спілки науковців коледжів і Американської медичної студентської спілки. Впродовж останнього року вона багато часу добровільно присвятила лікарні ім. Робінсона та Школі українознавства ім. Тараса Шевченка в Пармі, Огайо. Вона є серед студентів на Списку декана факультету, переможцем нагороди з хемії вищезгаданого університету. Була найкращою студенткою своєї кляси 2007 року, Середньої школи ім. Теодора Рузвельта та здала матуру в Школі українознавства. Т. Боднар любить вишивати та виготовляти ґердани.

Ірина Боднар також є студенткою Кентського стейтового університету. Як її сестра, вона значну кількість часу добровільно присвячує лікарні ім. Робінсона та Школі українознавства ім. Тараса Шевченка в Пармі. Грає на скрипці та любить вишивати. Її академічні досягнення: вона є серед студентів в списках декана факультету та президента, стипендисткою Правління університету та має визначну стипендію „B.S./M.D." і була найкращою студенткою своєї кляси в середній школі в 2009 році.

Вибір „Міс Союзівки-2011" та її княжних здійснила група суддів: Богдана Пужик – керівник таборів спадщини на Союзівці, Ліда Чопівська-Бенсон – колишня „Міс Союзівка", та директор Школи українознавства у Савт- Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, Роман Гірняк. Суддів представила гостям скарбник УНСоюзу Рома Лісович. Також представила головного координатора виборного процесу „Міс Союзівки-2011" Стефанію Гав-

(Закінчення на стор. 15)

Перша княжна Христина-Анна Платош.

„Міс Союзівка-2011" Арета Бойко.

Другі княжни Тетяна та Ірина Боднарі.

Переможці, судді та представники Союзівки і Українського Народного Союзу на щорічному святкуванні вибору „Міс Союзівки-2011" (зліва): Стефанія Гаврилюк. Роман Гірняк, Нестор Паславський, Ірина Боднар, Тетяна Боднар, Арета Бойко, Стефан Качарай, Христина-Анна Платош, Михайло Козюпа, Богдана Пужик і Лідія Чопівська-Бенсон. *Фото: Таня Солтис*

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Урочисте відзначення свята України

Посадник міста Юніон, Ню-Джерзі, Ентоні Тереза (праворуч) вручає вітальну деклярацію голові святкового комітету Юрієві Симчикові.

Присутніх зачарувала співом і грою на скрипці Ксеня Яворська.

На святі промовляє Віктор Рудь.

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – 22 серпня в міській раді з ініціятиви ірвінґтонського відділу Українського Конґресового Комітету Америки відбулось урочисте засідання з нагоди 19-річчя відновлення Незалежности України.

Центральні вулиці міста прикрасили 30 синьо-жовтих прапорів і транспарант на честь свята.

Урочисте зібрання після внесення і вшанування прапорів відкрив молитвою о. Андрій Манько. Провадив зібрання Тома Пиз. Разом з

(Закінчення на стор. 10)

Вперше святкували День незалежности

СОЛТ-ЛЕЙК-СИТІ, Юта. – Ідея відсвяткувати День Незалежности України у нашому місті виникла давно, але вперше здійснити її вдалося тільки цього року. Це сталося задяки пасторові Української католицької парафії Різдва Пресвятої Богородиці з Каліфорнії о. Миронові Микиті. Завдяки надхненню, яке він подав, було розпочато створення осередку української церкви у Солт-Лейк-Сиіті.

Спершу в успіх мало хто вірив, бо небагато українців проживає у штаті Юта. Але Єпископ Української єпархії св. Миколая Річард Семеняк швидко відгукнувся на прохання громади і 13 грудня минулого року відвідав місто та заснував Апостолят Української Католицької Церкви.

Після цього у квітні приїздив о. Володимир Гудзан з Чикаґо у квітні. Віруючі мали можливість вперше святкувати Великдень в українському обряді.

Святкування Дня Незалежности України вирішили провести 28 серпня. Наступного дня, у неділю зранку, о. М. Микита мав Службу Божу у своїй парафії у Лос-Анджелесі, але погодився бути також в Солт-Лейк-Сиіті. Було домовлено із священником Римо-католицької церкви св. Амброзія мати українську Службу Божу в каплиці цієї церкви в суботу зранку. Деякі українці, які працювали в суботу, перенесли свою роботу на інший день, щоб мати змогу узяти участь в цій події.

Після Служби Божої відбувся пікнік з нагоди Дня Незалежности, на який приїхали професор-фізик Орест Симко з дружиною Іванкою, професор-генетик Олег Халімончук з сім'єю, Юрій та Оксана Гольки та інші українські родини. Були присутні віруючі Української Православної Церкви. На пікніку була традиційні українські вареники, голубці. Був український прапор. Учасники свята висловили надію, що Україна дочекаються справжніх провідників, які зможуть об'єднати український народ і прийматимуть рішення на користь молодої української держави.

Олег Керницький

Учасники святкування Дня Незалежности України у Солт-Лейк-Сиіті, Юта.

Учасники урочистостей біля міської ради в Юніоні, Ню-Джерзі.

Окрасою свята був концерт Олега Скрипки

ВІНІПЕҐ, Канада. – Святкування Дня Незалежности України розпочалося 24 серпня опівдні з урочистої частини у міській раді, де були присутні голова відділу Конґресу Українців Канади (КУК) у Вініпезі Неллі Дрозд, представники Пласту та Спілки Української Молоді, посадник міста Сем Кейтс, президент Суспільної служби в українців Канади (Манітоба) Ярослава Демко та інші активні члени громади. Виступ Н. Дрозд був емоційним і сповненим переживання за долю України. Урочистости додавала присутність о. Володимира Башуцького з Української греко-католицької церкви та о. д-ра Ярослава Пацьори з Української православної церкви.

Серед почесних гостей був Олег Скрипка – леґенда української рок-музики, провідник гурту „Воплі Відоплясова", організатор „Вечорниць від Олега Скрипки", що популяризують українську народну культуру в Україні і за кордоном, засновник фестивалю „Рок-Січ" та етно-фестивалю „Країна мрій", співзасновник проєкту „Ріка вишиванок".

О. Скрипку знають і як талановитого актора, голосом якого заговорив улюблений багатьма дітьми та дорослими Карлсон в україномовній версії мультфільму „Карлсон, який мешкає на даху". Багато шанувальників О. Скрипка здобув і завдяки участі у проєкті „Танці з зірками".

Урочистості перед міською радою у Вініпезі (зліва): посадник міста Сем Кейтс, Олег Скрипка, Неллі Дрозд.

Після промови Н. Дрозд, спільної молитви представників духівництва, учасники свята зійшлися перед ратушею для освячення та піднесення синьо-жовтого прапора. Присутні заспівали гимн України, а потім зфотографувалися з О. Скрипкою.

Єдиний концерт О. Скрипка провів у клюбі „Silverados". Грав також місцевий рок-гурт „Зрада". О. Скрипка співав не лише українською, але і французькою та англійською мовами. У коротких перервах між піснями він відповідав на запитання з залі, влучно жартуючи. А тоді були автографи, фотографування на пам'ятку.

Дарія Дирик-Цап

Виступає Олег Скрипка.

Святкова церемонія відбулася в Йонкерсі

ЙОНКЕРС, Ню-Йорк. — Американські українці та місцеві американські урядовці окремою церемонією піднесення українського прапора перед будинком міської ради відзначили 19-ту річницю відновлення Незалежности України. Гимни США і України виконав Стефан Шкафаровський. На фото: Роман Козіцький (на підвищенні), зліва: Ярослав Кіцюк – президент йонкерського відділу Українського Конґресового Комітету Америки, Джон Ларкін – міський радний Йонкерсу, Патриція МекДов – міська радна Йонкерсу та провідник більшости в міській раді, Андрея Стюварт-Казінс, – сенатор штату Ню-Йорк, Чак Леснік – президент міської ради, Джоан Ґрановскі – член міської ради та о. Пилип Вайнер – парох Української католицької церкви св. Михаїла. Фото: Трейсі Куземчак

Урочисте...

(Закінчення зі стор. 9)

головою Організаціі оборони чотирьох свобід України Михайлом Козюпою присутні заспівали гимн США. Посадник міста Ентоні Тереза оголосив вітальну декларацію і вручив її голові святкового комітету Юрієві Симчикові.

Головними промовцями були правник Віктор Рудь і М. Козюпа. Перший з них англійською мовою розповів, орієнтуючись на гостей з американської громади, історію визвольних змагань України, а М. Козюпа зосередився на сучасному громадсько-політичному житті України і завданнях закордонного українства у наданні допомоги українському народові в утвердженні державного суверенітету України. Він також зупинився на значенні чотирьох свобід, порушення яких стають усе частішими і брутальнішими в Україні за нового її провідництва.

На завершення зібрання піснюмолитву до Божої Матері усі присутні заспівали разом з о. Йосипом Шупою.

Під спів гимну України на щоглі перед міською радою було піднято державний прапор України.

Учасники свята зфотографувалися перед міською радою.

Свято було продовжене в Народному домі в Ірвінґтоні, де відбулися святковий обід і мистецька частина. Ведучим був Михайло Шпигульський. В. Рудь знову промовляв перед початком обіду, аналізуючи причини пасивности українського народу перед загрозою втрати провідних його свобід.

Присутніх зачарувала співом і звуками скрипки юна Ксеня Яворська, гостя з Добромиля на Львівщині, яка виконала ряд популярних народних пісень.

Л. Хм.

Новини з Наукового Товариства ім. Шевченка

Тема лекції в НТШ – культура сучасної України

ВОРЕН, Мишиґен. – 13 червня дітройтський Відділ Наукового Товариства ім. Шевченка, при співучасті Українського Архіву-музею, організував в Українському Культурному Центрі цікаву зустріч з кандидатом історичних наук, дорадником ЮНЕСКО, етнологом Ігорем Пошивайлом, який виступив з лекцією „Музеї України: проблеми збереження культурної спадщини країни".

Слово про гостя мав голова Відділу НТШ Любомир Гевко. І. Пошивайло – стипендіят програми академічних обмінів ім. Фулбрайта, заступник директора Національного Центру народної культури „Музей Івана Гончара", Заслужений діяч мистецтв України. Походить він з відомої династії майстрів народної кераміки Пошивайлів з гончарної столиці – козацького містечка Опішня, на Полтавщині.

І. Пошивайло керував і був учасником низки міжнародних культурно-мистецьких проєктів, брав участь у науково-дослідних експедиціях до Великобританії, Італії, Бельгії, Голяндії, Люксембургу, Швайцарії, Німеччини та Франції з метою вивчення досвіду музейної справи, а також популяризації культурної спадщини українців. Він – автор наукової монографії „Феноменологія гончарства: семіотико-етнологічні аспекти". Автор і упорядник історико-етнографічного мистецького альбому Івана Гончара „Україна і українці".

Члени Управи дітройтського Відділу Наукового Товариства ім. Шевченка (зліва): Богдан Неганів, Олена Паливода, Любомир Гевко, гість з Києва Ігор Пошивайло, Христина Никорак.

І. Пошивайло дуже цікаво розповідав про те, як зберігається культурна спадщина України сьогодні. Імперська і комуністична політика геноциду в Україні спричинили значну втрату історичної пам'яті українців.

Українське музейництво відіграє важливу ролю у збереженні етнічної пам'яті. Унікальні і багаті колекції, бібліотеки, архіви, документаційні ресурси розповідають про „білі плями" нашої історії і культури. На жаль, музейницька сфера України перебуває у кризі з багатьох причин, про які гість також відверто говорив.

Присутні змогли ознайомитися з діяльністю Музею Івана Гончара не тільки зі слів доповідача та з окремих прозірок, але і мали до вибору кілька цікавих брошур, виданих в Україні, які подавали цікаві інформації про музей. Фотографії з музею розповідали про ту діяльність, яка проводиться там з участю відомих гончарів, художників, акторів, науковців та інших представників нашого споконвіків талановитого народу.

По закінченні лекції голова Відділу НТШ Л. Гевко подякував І. Пошивайлові за змістовну доповідь, а також усім присутнім на цій зустрічі, і запросив до кави та до вільного висловлювання вражень про почуте і побачене на цій зустрічі.

Ніна Василькевич

НТШ-А на Всесвітньому конґресі у Стокгольмі

СТОКГОЛЬМ. – В липні у шведській столиці відбувся 8-ий конґрес Міжнародної Ради для студій Центральної та Східної Европи (International Council for Central and East European Studies – ICCEES), на якому Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А) спонзорувало проведення круглого стола, а також надало підтримку науковцям з України та США які брали участь у конґресі.

Одним з початкових завдань конґресу було – розвинути якомога ширшу співпрацю щодо спільних проблем через обмін документів, обговорення методології, організацію спільних з'їздів, обмін науковцями тощо.

На конґрес прибули науковці з 50 країн світу, які вивчають політику, історію, літературу, економіку, соціологію, а також дипломати та урядовці, які займаються вивченням країн Европи. Відповідно до загальної теми конґресу, більшість доповідачів прилаштовували слово „Евразія" до назв своїх доповідей і змісту виступів, при цьому не завдаючи собі зайвих труднощів відповісти на головне питання: що ж це таке – Евразія? Евразія – це Росія? Чи, може, Евразія – це Росія плюс колишні республіки СРСР, за винятком прибалтійських країн?

Всесвітній конґрес у Стокгольмі не надто відрізнявся від попередніх, що відбулися 2005 року у Берліні та 2000 року у Тампере. На кожному з них, як і на подібних „багатопанельних" конференціях – скажімо, Американської Асоціяції Славістів (AAASS), чи Асоціяції вивчення національностей (ASN), – левова частка панелів і доповідей припадає на різні ґатунки русистики. І хоча українська тематика в останні десятиліття посіла на всіх цих форумах цілком самостійне місце, кількісно українське представлення залишається невеликим – у межах 20-30 доповідей на всю імпрезу.

Втім, задля справедливости слід зазначити, що воно виглядає невеликим лише на тлі традиційно панівної русистики. Натомість воно цілком порівнянне сьогодні з презентацією польоністики, балканістики чи інших неросійських студій.

Складніше з якістю. Навіть презентації західних науковців на українську тематику не завжди відзначаються належною компетентністю та проникливістю. Дослідники з України, а тут були представники з провідних навчальних закладів України, зокрема з Національної академії державного управління при Президентові України, Інституту економіки і прогнозування НАН України, Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, тим часом доволі часто демонструють відверту методологічну слабкість, термінологічну плутанину, необізнаність з найновішими публікаціями та концепціями своїх закордонних колеґ. Недостатнє або й зовсім погане знання англійської теж істотно ускладнює їм презентацію власних ідей та формальне й неформальне обговорення з колеґами.

У цьому контексті окремий панель „Евразія та Україна: співпраця добровільна чи вимушена?", який в рамках конґресу організувало й спонзорувало НТШ-А, мав, крім чисто наукового, ще й важливе політичне та, сказати б, просвітнє значення. Головувала на ньому Марта Трофименко, дійсний член НТШ-А, до виступів були запрошені проф. Катарина Волчук з Бірмінґему, Англія, котра аналізувала політику України щодо Европейського союзу; проф. Джулія Лямі з університету Мілано, Італія, котра, навпаки, аналізувала передусім політику ЕС щодо України; проф. Олексій Гарань з Києво-Могилянської академії, котрий зосередився на актуальних політичних подіях у самій Україні; та український публіцист Микола Рябчук, котрий зробив успішну спробу деконструювати виключення України з дискурсу мітичної „Европи", що закінчується на східних кордонах ЕС (як це уявляють собі західні політики, науковці та журналісти), і запаковування її до ще мітичнішої, сконструйованої росіянами „Евразії".

Ця доповідь викликала найбільше пожвавлення в авдиторії як з огляду на дотепний, парадоксальний стиль арґументації, так і завдяки доречному використанню проєкцій з представленням на екрані найважливіших цитат, мап і навіть політичних карикатур.

О. Гарань зосередився на ролі російського чинника в розвитку демократії України. Вплив цього чинника помітно зменшився під 1994 року. Інституційно Україна розвивається в іншому напрямі, ніж Росія, й українські промислові групи не хочуть підпасти знову під контролю Москви. До 2004 року Москва старалася дискредитувати українську державу загалом, а тепер старається дискредитувати демократичні процеси в Україні перед світом і внутрішною публікою Росії.

Панель не ставив собі за мету ідеалізації України. Їшлося радше про представлення усієї складности процесів у сьогоднішній Україні та довкола неї. „Україна, як і Туреччина, як і Молдова, як і Білорусь, – сказав М. Рябчук, – є тим місцем, де Европа як певна система цінностей зударяється з іншою духовною потугою – засаднично антиевропейською, антидемократичною та антиліберальною.

У випадку Туреччини таким суперником Европи та місцевих „вестернізованих" еліт є войовничий ісламський фундаменталізм. У випадку України – не менш войовничий російський імперський месіянізм. В одному випадку Европі протистоїть середньовічна мусульманська „умма", у другому – „рускій мір" як православно-східньослов'янський аналог тієї ж таки середньовічної „умми". Український вибір таким чином – це не лише вибір різних геополітичних орієнтацій та цивілізаційних ідентичностей. Це також вибір між різними цінностями, по суті – між европейською модерністю та евразійським середньовіччям".

Пресова група НТШ-А

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

Святкові події до Дня Незалежности України

Урочисті заходи в містах і селах Волині

„Живий Тризуб" в Луцьку

Мешканці міста, вдягнувшись в українські вишиванки, створили до Дня Незалежности України і 925-ої річниці першої згадки про Луцьк „Живий Тризуб". У цій акції взяло участь понад 2,000 учасників, кожен з яких отримав пам'ятне свідоцтво. Подібний захід став уже четвертим в Луцьку. Уперше люд у вишиванках масово зібрався на міській площі у 2007 році, коли понад 3,000 учасників акції збудували „Живий Тризуб", наступного року – слово „Луцьк", торік – слово „Україна".

Найдовший прапор України

У Тернополі розгорнули довкола місцевого ставу національний прапор України завдовжки 9,500 метрів. Синьо-жовтий прапор, який у сукупності важив 368 кілограмів, тримали близько 2,000 ровесників Незалежности. Після проведення акції стяг було поділено на 6,000 менших прапорів, які будуть передані до навчальних та медичних закладів області, бібліотек, закладів культури.

„Живий прапор" України

У Рівному учасники акції „Наш прапор" в одязі жовтого або ж синього кольорів стали один біля одного і утворили найбільший „Живий прапор" держави. До цієї акції долучилися представники усіх районів області.

Нові пам'ятники борцям за Україну

У селі Мшана, Тернопільська область, відбулося освячення пам'ятника на могилі вояків Української Галицької Армії та Української Повстанської Армії. Пам'ятник встановлено у вигляді військового хреста з тризубом. На ґранітній таблиці написано імена полеглих вояків, які спочивають у цій могилі, а також імена вояків, які є вихідцями з села Мшана.

В селі Гараздже, Волинська область, відкрито ще один пам'ятник полеглим героям Української Повстанської Армії. На монументі значиться: „Борцям за волю України, що полягли на цьому місці в листопаді 1946 року". Таким чином увічнено пам'ять вісьмох воїнів УПА – Федора Новака, Сергія Терпелюка, Петра Лошака, Володимира Кротюка, Костянтина Шекіравого, Василя Тимощука, Олексія Корженьовського, Володимира Ворсенюка, а також повстанської зв'язкової, ім'я якої не вдалося з'ясувати.

Коровай до свята

У Рівному пекарі та кондитери акційного товариства „Поліссяхліб" випекли до свята найбільший в Україні весільний коровай вагою 180 кілограмів. На виготовлення такого красеня використано 185 яєць, вісім кілограмів дріжджів та 130 кілограмів борошна. Сім пекарів працювали шість діб. Зверху коровай прикрасили колосками, голівками маку та калиною. Розділив коровай посадник Рівного Володимир Хомко. Перший кусень дістався подружжю, що прожило у парі 57 років.

Добірку новин підготував
Євген Цимбалюк

ДО УВАГИ МИСТЦІВ!

Від Оксани Тритяк, Головного Організатора УНСоюзу

Здається, ще завчасно думати про різдвяні картки, як ми у прекрасному літньому сезоні та відсвяткували найбільший Фестиваль Української Культури на Союзівці. Але Український Народний Союз вже приготовляється до наступного різдвяного проєкту. Як Вам усім відомо, цей проєкт є багатогранний – він заохочує і популяризує українських мистців, ввесь дохід приначений на відродження Союзівки і останнє, не менш важливе, він сприяє і усвідомлює суть Різдва і доброзичливости.

Протягом декількох минулих років громада виказала велику підтримку і цей проєкт УНСоюзу втішався доходом щороку. Весь цей дохід призначений на відбудову Союзівки, але рівночасно одержуємо особливі датки на обидва видавництва Союзу, „Свобода" і The Ukrainian Weekly та на Українську Народну Фундацію. УНСоюз буде продовжувати цей проєкт так довго, як маємо відданих мистців, котрі діляться своїм мистецтвом та жертводавців, котрі підтримують наші проєкти.

Минулими роками УНСоюз мав нагоду видати твори найбільш улюблених мистців, а саме: Ярослава Адамовича, Анатолія Балуха, Христини Баранської, Богдана Божемського, Анатолія Буртового, Вікторії Варварів, Юрія Віктюка, Маркіяна Вітрука, Олвіна Владики, Тані Гаєцької, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Наталії Ґавдяк, Марії Гарасовської-Дачишин, Михайла Дмитренка, Наталії Йосипчук, Олександра Канюки, Наталії Коваленко, Мокі Кокоріс, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштири, Зеновії Кулинич, Василя В. Кричевського, Зої Лісовської, Віталія Литвина, Павла Лопати, Оксани Лукасевич-Полон, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Леоніда Молодожанина, Людмили Мосійчук, Наталки, Хрестини Никорак, Лідії Палій, о. Сергія Пастухова, Аки Перейми, Ореста Поліщука, Олександра Приведи, Лідії П'ясецької, Мирона Рижули, Марти Анни Шраменко-Рондазо, Марти Савчак, Христини Сай, Христини Вельгорської Сенків, Івана Сколоздри, Романа Сметанюка, Христини Соболь, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Мирослави Стойко, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юлії Ткачук, Віри Трисецької, Юрія Тритяка, Андрія Хомика, Марти Цісик, Ільони Шитик та Івана Яціва.

Ми ласкаво заохочуємо українських мистців надсилати свої твори для репродукції та взяти участь у цьому проєкті. Цього року УНСоюз плянує видати майже 150,000 карток. Під розгляд беруться твори різних жанрів: оливні, акварелі, дереворити і т. п. Для репродукції приймаються оригінальні твори мистців, фотографії або плівки або по і-пошті, висилаючи до Головної Канцелярії на нижче подану адресу не пізніше як 30-го вересня 2010 р. У справі додаткових питань просимо звертатися до Оксани Тритяк, Головного Організатора УНСоюзу.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
2200, Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054 Tel.: (973) 292-9800 ext. 3071
Oksanauna@comcast.net • Attn. Oksana Trytjak

Освячення добудови Українського центру у Лондоні

ЛОНДОН, Канада. – 22 серпня українська громада зібралася біля чудового, щойно збудованого фасаду Українського центру, який прикрасив домівку. Біля будинку старанно посаджено квіти, упорядковано доріжки.

Свято підготувала управа Центру під керівництвом голови Миколи Василька, а відкрила віршемвітанням голова Конґресу українців Канади (КУК) та культурноосвітній референт Українського центру Дарія Грицьків, яка була і ведучою свята. Д. Грицьків привітала Володимира Кіша з дружиною Дарією та всіх присутніх, розповіла про плян проведення свята.

Священики о. Славомир Ломашкевич з Православної церкви Пресвятої Трійці та о. Ігор Петрик з Католицької церкви Царя Христа освятили добудову. Було перетято синьо-жовту стяжку, і присутні мали змогу оглянути нові приміщення. Після цього була зроблена спільна знимка.

Урочисте відкриття добудови Українського центру (зліва): Дарія Грицьків, Михайло Савчук, Микола Василько.

Господині кухні Галина Біщук, Таня Білик і Люба Червона приготували смачний обід, з великим вибором страв. Під час обіду грав місцевий музичний ансамбль „Два кольори". Почала танцювати перша пара – Зенон Андрусишин з дружиною.

Д. Грицьків попросила до слова голову Українського центру М. Василька, який розповів про хід добудови, відзначив, що багато допомагала управа Центру, а особливо Михайло Савчук, який щодня від ранку до вечора був присутнім на будові. М. Василько також подякував спонзорам за допомогу в придбанні меблів і телевізора, а саме відділові КУК в Лондоні, „Золотому вікові" ім. Івана Мазепи, Лізі Українців Канади, особливо подякував В. Кішеві – представникові Кредитової спілки та дирекції за матеріяльну допомогу.

В. Кіш виступив з словом привіту від дирекції Української Кредитової спілки і вручив подарунок. Заступник голови Українського центру М. Савчук подякував управі центру і М. Васильковві за чудову добудову і вручив йому грамоту подяки за працю. Музичний ансамбль (Ігор Жиляк та Василь Кук) виконав чудову пісню на слова і музику І. Жиляка та за українським звичаєм подарував на щастя підкову.

Зі словами привіту виступили голова парафіяльної ради Православної церкви Розалія Прокопчук, яка сказала, що Український центр підтримує танцювальний ансамбль „Барвінок" і бібліотеку. Від імені „Золотого віку" голова Віра Хома сказала, що „Золотий вік" особливо вдячний за добудову, бо люди вже старшого віку і їм важко підніматися по сходах на засідання та відпочинок.

Голова парафіяльної ради Католицької церкви Стефан Андрусяк сказав, що Український центр тепер має додатково кімнату для членства, нову канцелярію, де можна слухати музику, дивитися українське телебачення. Голова Ліґи українців Канади Марія Конопацька побажала всім присутнім щастя, здоров'я, довгих років життя. Д. Грицьків підвела підсумок зібрання, сказавши, що Український центр згуртовує громаду вже протягом 43-ох років.

Знову лунала музика, спів, тривали танці. На закінчення заспівано „Многая літа".

Віра Хома

Учасники свята у Лондоні, Канада, біля Українського центру.

Арету Бойко...

(Закінчення зі стор. 8)

рилюк, яка є радником Головного уряду УНСоюзу.

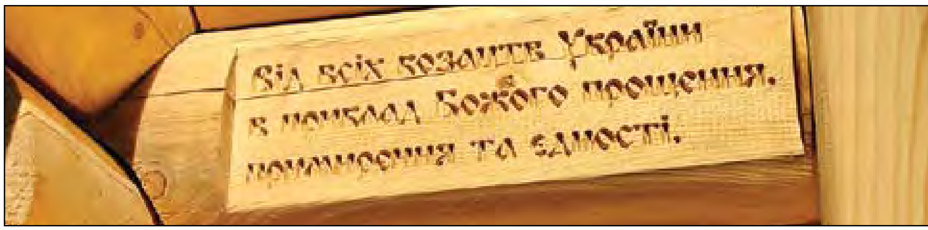
Р. Лісович також мала привілей проголосити висліди вибору „Міс Союзівки-2011". На урочистому вечері до публіки промовляв Президент УНСоюзу Стефан Качарай.

Як тільки переможці отримали свої клейноди, настав час виступити серед танцюючої публіки. С. Качарай повів у танець „Міс Союзівку-2011", перший заступник Президента УНСоюзу Михайло Козюпа танцював з першою княжною, а управитель Союзівки Нестор Паславський і Р. Гірняк танцювали з другими двома княжними.

Того вечора до танців грала оркестра „Темпо", яка вже понад 30 років втішається гостинністю Союзівки.

До успішности того вечора значною мірою прислужилися Соня Семанишин, управителька канцелярії Союзівки, та фотограф і керівник мережі Таня Солтис.

Освячено козацьку каплицю

Напис на козацькій каплиці.

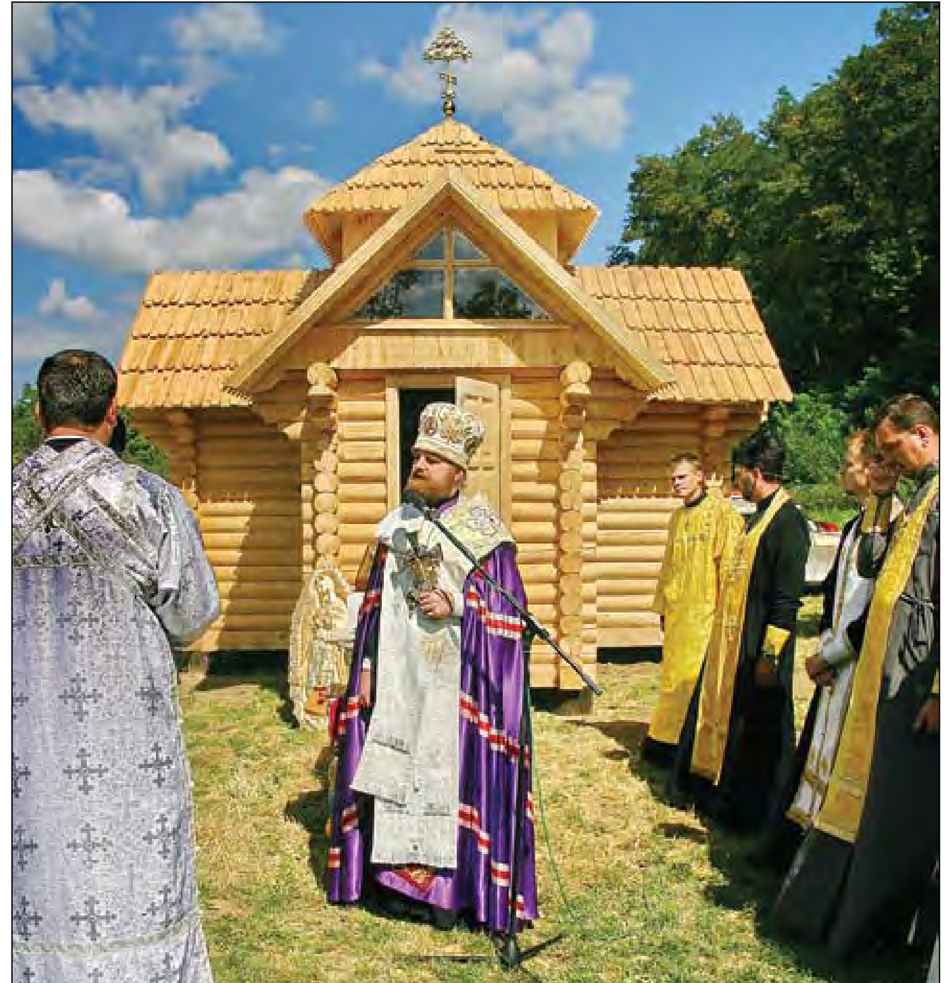

Три криниці в Суботові.

ЧИГИРИН, Черкаська область. – З нагоди Дня Незалежності України в Суботові, Черкаська область, Архиєпископ Черкаський та Чигиринський Української Православної Церкви Київського патріярхату Іоан відслужив Молебень на вшанування пам'яті козаків, полеглих під час національно-визвольних воєн. З 12 козачих організацій України приїхали представники на цю подію.

Після Молебня Владика Іоан освятив каплицю, збудовану поряд з відомими трьома криницями на честь животворного джерела Пресвятої Богородиці.

Олександер Костирко

Владика Іоан освячує каплицю в пам'ять козаків, полеглих під час національно-визвольних воєн. Фото: Олександер Костирко

Відкрито меморіял „Борцям за волю України"

Павло Подобєд

ЗМІЇВКА, Херсонська область. – 23 серпня в селі було урочисто відкрито меморіял „Борцям за волю України", споруджений у формі сонячного годинника: у центрі годинника – двометровий ґранітний обеліск з золотим тризубом, замість цифр – пам'ятні дати української державности та гасло „Майбутнє держави залежить від нас".

З рухом сонця тінь від обеліска проходить основними датами української державности: це визвольна війна Богдана Хмельницького, Четвертий Універсал, Акт Злуки, Акт 30 червня, Акт проголошення Незалежности 24 серпня 1991 року. Після полудня тінь рухається написом „Майбутнє держави залежить від нас", нагадуючи, що без минулого немає майбутнього, а майбутнє – у наших руках. Біля меморіялу встановлено 11-метрову щоглу, на якій піднято державний прапор.

Мешканець Херсону, кулеметник Української Повстанської Армії (УПА) Іван Терлецький перерізав святкову стрічку перед меморіялом. Освятити меморіял прибули представники Української Православної Церкви Київського патріярхату, Української Автокефальної Православної Церкви, Української Греко-Католицької Церкви.

Перед сільською громадою було зачитано імена воїнів-херсонців Армії Української Народної Республіки (УНР) та воїнів і підпільників УПА, сім'ї яких нині живуть у Зміївці, загалом понад 150 імен. За українськими героями була відслу-

(Закінчення на стор. 19)

Меморіял „Борцям за волю України".

На відкриття меморіялу прибули ветерани Української Повстанської Армії з Херсону та области.

Кулеметник Української Повстанської Армії Іван Терлецький перерізує святкову стрічку перед меморіялом.

Досвід педагогів США буде застосований в Україні

У 1999 році уряд США і Бібліотека Конґресу у Вашінґтоні започаткували для пострадянських країн програму „Відкритий світ", до якої Україна була включена в 2003 році. 16-24 квітня Дітройтська Округа Союзу Українок Америки приймала п'ять делеґаток з України, які займають керівні посади в системі освіти України. Метою програми було надання можливости ознайомитись з демократичною системою США, її принципами, і практично застосувати їх в Україні. Завідувач сектору дошкільної та початкової освіти при Міністерстві освіти і науки України Ніна Омеляненко та заступник директора з наукової роботи при Академії Педагогічних Наук України Алла Колупаєва надіслали свої враження від перебування в США, вміщені нижче.

Головною метою програми було формування кращого взаєморозуміння між Україною та США

Завдяки програмі „Відкритий світ" я мала можливість вивчити питання, які необхідні для професійного зростання та для покращення системи освіти в Україні, зокрема дошкільної. Чомусь вивчення питань дошкільної освіти ставиться не на перший плян, і дуже чудово, що у програмі вивченню саме дошкільної освіти приділено вперше значну увагу.

Ми порівняли досягнення України з з територіяльним устроєм штату Мишиґен, з участю громади в різних заходах, ознайомилися з законодавчим, правовим, програмно-методичним забезпеченням системи освіти, соціяльним захистом (завдяки організації семінару в Бібліотеці Конґресу, в Будинку Джеймса Медісона у Вашінґтоні), з фінансуванням освіти, впливом реґіонального та федерального законодавства на систему освіти, з системою навчання дітей дошкільного віку, діяльністю приватних закладів, які надають освітні послуги дітям дошкільного віку, зокрема католицької української школи, школи релігійних та українських студій ім. Лесі Українки та „Рідної школи".

Відвідання бібліотек Рочестеру, Ню-Йорк, і Ворену, Мишиґен, дало можливість ознайомитися з системою просвітницької роботи з батьками, які мають дітей дошкільного віку, створенням необхідних умов для залучення дітей та дорослих до читання та забезпеченням інформаційними технологіями.

У Ворені ми ознайомилися з роботою округи, системою навчання учнів, підготуванням програм, навчально-методичним, кадровим забезпеченням.

Особливо цікаво було ознайомитися з роботою Центру розвитку кар'єри та Центру науки, технології та математики, де учні мають змогу практично ознайомитися з майбутніми професіями та проводити дослідницьку роботу з різних напрямів.

Головною метою програми було формування кращого взаєморозуміння між Україною та США щодо можливости безпосередньо спостерігати та пізнавати досвід політичного, ділового та громадського життя. І цієї мети під час перебування в США було повністю досягнуто, оскільки плян перебування був складений системно та з включенням всіх заходів, які могли розкрити зазначені питання.

Також важливим було те, що ми проживали в сім'ях, і те, що в програмі взяли участь представники закладів освіти з різних реґіонів України, які займаються питаннями освіти дітей.

Крім професійних відвідувань та зустрічей, було організовано відвідання музеїв, концерту симфонічної оркестри, екскурсії.

Переклад розмов професійно робила Матильда Куліш, яка була спеціяльно запрошена з Вашінґтону. Представники Дітройтської Округи СУА в співпраці з Фундацією „США-Україна", зокрема Віра Крива, у якої я жила, своїми діловими порадами і невимушеним спілкуванням забезпечили те, що я особисто не відчула себе в чужій країні. На чужих теренах ми побачили маленьку Україну, де українці побудували школи, церкви, культурні центри, кредитівки, „Українське село".

Я вже встигла поділитися своїми враженнями на Міжнародному освітньому форумі у Запоріжжі 5-7 травня, на Міжнародній науково-практичній конференції з питань дошкільної освіти у Мінську 13-14 травня.

Представники вищих навчальних закладів, інститутів післядипломної педагогічної освіти, дошкільних закладів зацікавлені у налагодженні партнерських зв'язків між Україною та США.

Ніна Омеляненко,
Київ

Делеґатки з України і члени родин, які їх приймали в Дітройті.

Ми одержали повну інформацію

Союз Українок Америки (СУА) забезпечив успішне перебування української делеґації, зважаючи на запити українських освітян, зокрема в галузі дошкільної освіти. Учасники української делеґації заздалегідь мали змогу висловити свої побажання щодо їхніх професійних пріоритетів. Всі побажання були враховані, і кожен з учасників делеґації мав змогу задовольнити свої професійні потреби.

Завдяки професійно складеній програмі й відчутному авторитетові СУА та координатора проєкту Віри Андрушків, українські освітяни мали змогу одержати повну інформацію про функціонування шкільної округи у Ворені. Дуже цінною була названа зустріч й наступні відвідування шкіл, що працюють за методикою Монтесорі.

Я в Україні відлагоджую роботу іноваційних закладів, де перебувають діти з особливими потребами, зокрема вносяться зміни в нормативно-правову базу, освітні стандарти, критерії оцінювання, тому дуже важливим є досвід ознайомлення з роботою таких закладів у США.

Найсильніше враження справив Науковий центр у Кренбруку. Ознайомлення з новими технологіями навчання дає можливість при підготуванні концептуальних документів з реформування освіти в Україні (наприклад, Білої книги, Концепції розвитку освіти в Україні) вносити нові пропозиції.

Відвідування українських шкіл, зокрема недільних, дало можливість усвідомити, яку допомогу ми можемо надати маленьким українцям Америки. Автори книжок для дітей, що працюють в нашому інституті, відгукнулись на пропозицію передати їхні книжки українським дітям, що навчаються в цих школах.

Особливо хочу відзначити доброзичливість та уважність всіх членок СУА, що брали участь в цій програмі. Надзвичайно цікавими були програма ділових зустрічей з урядовцями, культурна програма, затишно було в сім'ях, де ми проживали.

Алла Колупаєва,
Київ

Вечір Театру поетичного слова „Істина“

Під час виступу театру „Істина“ (зліва) Ліда Кизима, Йосип Миколяш, Оксана Миколяш, Леоніда Митничук, Олег Музика, Людмила Худик, Ігор Худик.

ЧИКАҐО. – Театр поетичного слова „Істина“, під керівництвом Леоніди Митничук, 20 серпня подарував українцям міста незабутній вечір в Українському Національному Музеї, присвячений 19-ій річниці Незалежности України.

Режисерська праця Л. Митничук, відтворена на сцені музею разом з членами театру Йосипом та Оксаною Миколяшами, Олегом Музикою, Ігорем та Людмилою Худиками, Лідою Кизимою, збагатила відвідувачів споминами про історичні події.

Було театралізовано уривки роману „Мазепа“, написаного Богданом Лепким у 1926-1929 роках. Відбулося читання віршів Василя Стуса та Ліни Костенко.

Герой України В. Стус був позбавлений волі і життя за протидію тоталітарному режимові. „Істина“ зазирнула у його вірші „Верни до мене, пам’яте моя“, „Ярій душа, ярій, а не ридай“, „Яка нестерпна рідна чужина“ та інші.

Використовуючи поетичне слово, Л. Костенко боролась проти національної дискримінації й русифікації. Під час музично-літературного вечора озвучено уривок з її поеми „Берестечко“, який завершується пророчими словами:

Та прийде час, як перед Богом свідчу,
Ще буде Слово, більше за слова.
Але чи й справді ми німі для світу,
чи, може, трохи світ недочува?
Ми воїни, не ледарі, не лежні,
І наше діло праведне й святе.
Бо хто за що, а ми за Незалежність.
Отож нам так і важко через те.

Представники музею щиро подякували театру „Істина“ за активну громадську діяльність, проникливі звернення та заклики до переосмислення нацією сумного сьогодення.

Світлана Кричківська

Просвітянин відродив три рідкісні „Кобзарі“

РІВНЕ. – Під час Другої світової війни, коли з батькової хати Михала Борейка зник єдиний „Кобзар“, юнак вирішив: коли виросте, то неодмінно надрукує стільки „Кобзарів“, щоб їх на все село вистачило.

М. Борейко є чи не найактивнішим членом Рівненського міського об’єднання „Просвіти“ ім. Тараса Шевченка. Про свій намір він пригадав, коли побачив „Кобзар“, виданий 1960 року у Вініпезі шевченкознавцем Іваном Тиктором за редакцією Василя Сімовича. У 1998 році М. Борейко, вельми захоплений цим виданням, підготував його факсимільний варіянт до друку і видав у Рівному семитисячним тиражем. До 160-річчя виходу першого Шевченківського „Кобзаря“ він підготував інше факсимільне видання „Кобзаря“ – того, що вийшло у світ 1840 року.

Одна з презентацій цього факсимільного видання відбулася під час Всесвітнього форуму українців, і майже кожен делеґат форуму повіз з собою рівненського „Кобзаря“. Третім виданням став „Кобзаря“ за редакцією та з примітками Василя Доманицького, який вийшов 1907 року і був конфіскований цензурою.

Єдиний примірник цієї книжки зберігається в Національному музеї Т. Шевченка в Києві. Саме за цим примірником і було здійснене видання у 2004 році у рівненському видавництві „Волинські обереги“ до 190-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Євген Цимбалюк

Михайло Борейко – просвітянин, який відроджує „Кобзарі“.

Відкрито...

(Закінчення зі стор. 16)

жена Панахида.

Промовці на святі відзначили, що 10 лютого 1919 року воїни Бериславської охоронної сотні Армії УНР під командуванням сотника Осавуленка розбили загін більшовиків у Свято-Григорівському Бізюковому монастирі, що знущались з монастирської братії. Цим подвигом херсонські петлюрівці здобули собі добру славу серед місцевого люду, яка збереглась і дотепер.

Відкриття першого на Херсонщині українського військового меморіялу супроводжувалось виступом народних музичних колективів (українських, шведських та німецьких), поетичними читаннями, відкриттям у селі виставки з історії визвольних змагань. На відкриття меморіялу прибули ветерани УПА з Херсона та области.

Ініціятором спорудження меморіялу виступила Херсонська міська організація Спілки Української Молоді в Україні, за сприяння благодійної ініціятиви „Героїка“. Спонзор – народний депутат Андрій Шкіль.

У СВІТІ КНИГ

Незагублена пам’ять

„Українська гімназія. Реґенсбурґ, 1945-1949. Наші зустрічі і спадщина“, Ню-Джерзі, 2008.

Коли нині Україна вражається тими успіхами, яких досягла наша еміґрація після Другої світової війни, то не завжди при цьому згадують про той період її поневірянь по таборах західних зон окупації, де і закладався фундамент майбутніх звершень. Це й справді так, бо вимушений час перебування за дротами було використано насамперед для здобуття освіти в своїх і чужих університетах. А для тих втікачів від більшовицького раю, котрі не встигли на Батьківщині здобути середню освіту, майже в кожному українському таборі було відкрито гімназію. І ці заклади дали можливість протягом перших повоєнних років охопити нашу еміґраційну молодь навчанням рідною мовою, з одночасним опануванням чужих мов.

Очевидно, пам’ять про ті роки не заникає у випускників цих навчальних закладів, про що свідчить видана зусиллями випускників Української гімназії в Реґенсбурзі (Німеччина) англійською й українською мовами книга спогадів і матеріялів про 1945-1949 роки. З’явившись завдяки особливим старанням Лідії Боднар-Балагутрак (Тексас), Оксани Нагірної-Кузишин (Ню-Джерзі) і Діяни Пункай (Каліфорнія), це видання справді є безцінним відбитком подій, через які довелося пройти українським дітям для здобуття знань у зруйнованій війною Німеччині.

У першу чергу редколеґія книги на чолі з Богданом Маланяком вмістила матеріяли про Реґенсбурґ, його історичні зв’язки з Києвом й Одесою. А вже в другому розділі подається досить широка картина побуту й навчання. Крім того, тут також вміщуються матеріяли про історію українського Пласту в таборі і своєрідна хроніка „реґенсбурґіяди“ за вказані роки.

Найбільше матеріялів видруковано в третьому розділі, де подається список учнів гімназії, біографії більшости з них. Тут знаходимо імена таких відомих діячів нашої еміґрації, як Василь Лучків, Ігор Масник, Володимир М’ялковський, Оксана Бризгун-Соколик… Поряд з цим вміщено й біографії викладачів гімназії – першого директора Миколи Величка, Степана Горака, Іллі Демиденка, о. Павла Джулинського, Євгена Маланюка, Матвія Мелешка та багатьох інших.

Крім того, упорядники книги детально висвітлили перебіг усіх з’їздів реґенсбурґців, котрі збираються з 1959 року. Водночас вмістили деякі матеріяли зі своєї газети „Аби ще раз“, яка присвячується зустрічам вихідцям з Реґенсбурґу. Редагована В. Лучковим, вона стала тим ядром, навколо якого ось уже 15 років гуртуються реґенсбурґці.

І ще один досить поважний розділ виокремлено в книзі – творчість випускників Української гімназії в Реґенсбурзі. Вірші, спогади, які тут вміщені, засвідчують про те, що українські діти, які змушені були здобувати на чужині освіту, були, як правило, талановитими й сумлінними. Вони не тільки зуміли пристосуватися до нових умов, зрештою, вижили, проявили свої здібності в багатьох країнах світу, але й працювали завжди з думкою про рідну землю, обороняли її права перед Заходом і наближали час державного відродження України.

Саме такі думки з’являються після ознайомлення з цією книгою. Це видання, як і раніша збірка про табір у Мітенвальді, може бути прикладом для всіх українських громад, що були розпорошені в Західній Німеччині й Австрії, як треба не загубити пам’ять про пережите.

Володимир Сергійчук,
професор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

СПОРТ

Відбулися 27-мі Українські спортові ігри молоді

Відкриття Українських спортових ігор молоді.

Омелян Твардовський

КЕРГОНКСОН-ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 5-6 серпня успішно відбулися цьогорічні Спортові ігри молоді, в яких взяло участь понад 130 юнаків і юначок у збірних дружинах Спілки Української Молоді (СУМ) східніх штатів США і Українського спортово-виховного товариства „Чорноморська Січ“. Ігри тривали на спортових базах Союзівки 5 серпня і на оселі СУМ 6 серпня.

Офіційна церемонія відкриття Ігор відбулася за участи збірних команд і їхніх провідників, а також першого заступника голови Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК) Іринея Ісаєва. Ігри відкрив керівник збірної „Чорноморської Січі“ Омелян Твардовський, який привітав учасників і провід на чолі з комадантом Теодором Боднаром. Після вітальних промов Т. Боднара та І. Ісаєва почалися ігри тенісового турніру, а в басейні – плавацькі змагання.

Вислiди змагань:

Плавання

Змагання наймолодших

дівчата 10-річні і молодші
1. Софійка Поліщук („Ч. Січ“) – 17.50;
2. Аліса Шеремета („Ч. Січ“) – 24.51;
3. Дженіфер Масна (Ч. Січ“) – 30.28;

хлопці 10 років і молодші
1. Норальдин Раґаб („Ч. Січ“) – 17.78;
2. Мартин Мосуряк („Ч. Січ“) ;
3. Шін Кий („Ч. Січ“);

На відстані 50 метрів вільним стилем

дівчата 11-12-річні
1. Христина Масна („Ч. Січ“) – 37.93;
2. Олена Коцур (СУМ) – 38.20;
3. Стефанія Гумен (СУМ) – 39.31;

хлопці 11-12-річні
1. Дмитро Шлапников („Ч. Січ“) – 34.81;
2. Олесь Поліщук („Ч. Січ“) – 39.37;
3. Христіян Данилюк (СУМ) – 48.75;

дівчата 13-14-річні
1. Софія Стокерт („Ч. Січ“) – 39.19;
2. Ксеня Вітович (СУМ) – 44.06;
3. Ганна Чейс („Ч. Січ“) – 48.23;

хлопці 13-14-річні
1. Властислав Кивелюк (СУМ) – 28.97;
2. Олександер Зелез (СУМ) – 30.22;
3. Рішард Мосуряк („Ч. Січ“) – 37.52;

дівчата 15-річні
1. Катруся Брехун (СУМ) – 35.31;
2. Андрея Зелез (СУМ) – 36.11;
3. Таня Січинська („Ч. Січ“) – 43.09;

хлопці 15-річні
1. Давид Демянич (СУМ) – 34.57;

На відстані 25 метрів горілиць

дівчата 10-річні і молодші
1. С. Поліщук („Ч. Січ“) – 22.12;

хлопці 10-річні і молодші
1. Н. Раґаб („Ч. Січ“) – 21.59,2;
2. М. Мосуряк („Ч. Січ“) – 22.52,3;
3. Маркіян Денищук („Ч. Січ“) – 29.00;

На відстані 50 метрів горілиць

дівчата 11-12-річні
1. Х. Масна („Ч. Січ“) – 52.19;
2. Д. Орос („Ч. Січ“) – 54.92;
3. Анда Стокерт („Ч. Січ“) – 1.09,06;

хлопці 11-12-річні
1. Д. Шлапніков (Ч. Січ“) – 45.04;
2. О. Поліщук („Ч. Січ“) – 48.81;

дівчата 13-14-річні
1. С. Стокарт („Ч. Січ“) – 48.84;
2. Карля Гаврилко („Ч. Січ“) – 1.03,94;
3. Аена Чейс („Ч. Січ“) – 1.05.28;

хлопці 13-14-річні
1. В. Кивелюк (СУМ) – 37.90;
2. Р. Мосуряк („Ч. Січ“) – 40.37;
3. О. Зелез (СУМ) – 41.32;

дівчата 15-річні
1. К. Брехун (СУМ) – 43.09;
2. Т. Січинська („Ч. Січ“) – 58.28;
3. Лариса Пивоварів („Ч. Січ“) – 1.00,59;

На відстані 25 метрів грудним стилем

дівчата 8-10 років
1. С. Поліщук („Ч. Січ“) – 24.18;

хлопці 8–10 років
1. Айден Кий („Ч. Січ“) – 30.03;
2. М. Мосуряк („Ч. Січ“) – 30.33;
3. Ш. Кий („Ч. Січ“) – 36.46;

На відстані 50 метрів грудним стилем

дівчата 11-12-річні
1. Д. Орос („Ч. Січ“) – 56.65;
2. Данєла Процюк („Ч. Січ“) – 1:30.75,

хлопці 11-12-річні
1. Д. Шлапніков („Ч. Січ“) – 45.59;
2. О. Поліщук („Ч. Січ“) – 47.46;

дівчата 13-14-річні
1. С. Стокерт („Ч. Січ“) – 1:00.03;
2. Г. Чейс („Ч. Січ“) – 1:07.69;
3. К. Гаврилко („Ч. Січ“) – 1:08.71;

хлопці 13-14-річні
1. О. Зелез (СУМ) – 39.66;
2. Р. Мосуряк (Ч. Січ“) – 41.67;

дівчата 15-річні
1. А. Зелез (СУМ) – 50.25;
2. К. Брехун (СУМ) – 51.60;
3. Л. Пивоварів („Ч. Січ“) – 55.39;

хлопці 15-річні
1. Д. Демянич (СУМ) – 41.37;

На відстані 25 метрів метеликом

дівчата 8-10-річні
1. С. Поліщук („Ч. Січ“) – 23.35;

хлопці 8-10-річні
1. Н. Раґаб („Ч. Січ“) – 22.65;
2. М. Мосуряк („Ч. Січ“) – 23.33;
3. Айден Кий („Ч. Січ“) – 32.67;

На відстані 50 метрів метеликом

дівчата 11-12-річні
1. С. Гумен (СУМ) – 53.32;
2. Д. Орос („Ч. Січ“) – 54.45;
3. А. Стокерт („Ч. Січ“) – 1:25.20;

хлопці 11-12-річні
1. О. Поліщук („Ч. Січ“) – 41.19;
2. Д. Шлапников („Ч. Січ“) – 44.09;

(Закінчення на стор. 22)

Визначено суперників з футболу

26 серпня відбулися змагання у відповідь кола плей-оф Ліги Европи, в яких дніпропетровський „Дніпро“ поступився польському „Лехові“ правом грати у груповому етапі турніру (0:1, 0:0), львівські „Карпати“ за підсумками двох змагань перемогли турецький „Галатасарай“ (2:2, 1:1) і здобули путівку в груповий етап.

Харківський „Металіст“ виявився сильнішим за „Омонію“ з Кіпру (1:0, 2:2), а симферопільська „Таврія“ програла „Баєрові“ з Німеччини (0:3, 1:3).

27 серпня на жеребкуванні в Монако три представники України у змаганнях Ліґи Европи з футболу дізналися про суперників у груповому етапі. Київська команда „Динамо“ змагатиметься з командами „АЗ Алкмар“ (Голяндія), БАТЕ (Білорусь), „Шериф“ (Молдова).

Харківський „Металіст“ гратиме проти „Дебрецену“ (Угорщина), „ПСВ“ (Голяндія), „Сампдорії“ (Італія), львівські „Карпати“ мають за суперників команди „Парі Сен-Жермен“ (Франція), „Борусія“ (Дортмунд, Німеччина) , „Севілья“ (Еспанія).

Після чотирьох кіл кваліфікації, де команди грали „на виліт“, настав час групового етапу. На цій стадії 48 команд розподілені на 12 груп по чотири команди у кожній. Всього кожна команда матиме шість змагань (по три вдома та в гостях). Дві найкращі команди з кожної групи вийдуть до 1/16 фіналу, де до них приєднаються вісім команд з Ліґи чемпіонів, які посядуть треті місця. Далі – ігри за олімпійською системою.

Став відомий розклад змагань команди „Шахтар“ в груповому етапі Ліґи чемпіонів. У першому і останньому змаганні в групі „Шахтар“ зіграє на „Донбас-Арені“ 15 вересня з „Партизаном“ (Білорусь) і 28 вересня з „Брагою“ (Портуґалія), а на екваторі групового турніру 19 жовтня і 3 листопда змагатиметься з лондонським „Арсеналом“.

23 листопада відбудеться гра з „Партизаном“, 8 грудня – з „Брагою“. *(„Чемпіон“)*

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 385-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го вересня 2010 року обов’язки секретаря 385-го Відділу перебрав новий секретар

ЮЛІЯН ПИШКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Julian Pishko
610 2nd St. N.E.
Minneapolis, MN 55413
(612) 702-2505

ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Багата медом Україна

19 серпня, починаючи від 1997 року, Україна святкувала подвійне свято. За календарем Православної Церкви – це свято Преображення Господнє, відоме нам з дитинства, як Спас. Яблука в цей день, після освячення, роздаються усім перехожим та дітям. Також 19 серпня українці святкували День пасічника.

Добувати мед вміли ще давні народи, але робили це вони у спосіб, болючий для самих бджіл, просто знищуючи їх. Українець Петро Прокопович першим у світі сконструював вулик і рамку для збору меду. В такому рамковому вулику бджоли стали жити упорядкованим родинним осередком, а не дикими сім'ями. Цей знаменитий винахід припадає на 1814 рік, а сталося воно у селі Митченки нині Чернігівської области.

Історія пам'ятає й інших українців, які уславили свій земний шлях розвитком бджолярства. Наприклад, Василь Ващенко (1850-1918) розробив оригінальні протиройові методи, вдосконалив конструкцію вулика, а Микола Вітвицький (1764-1853) створив розбірний „дзвоноподібний вулик", який максимально відповідає біології розвитку бджолиної сім'ї.

Отож і не диво, що саме Україна започаткувала День пасічника. В Австралії декілька років тому відбувався міжнародний фестиваль „Медовий місяць" – і мед українських пасічників було визнано найкращим у світі.

А у вересні 2009 року до французького міста Монпельє на 41-ий міжнародний конґрес з бджільництва „Апімондія" з'їхалося близько 10 тис. бджолярів з 80 країн світу. І знову українські ж бджолярі вибороли головний „трофей" – право на проведення такого конґресу в Україні.

Та бджоли – це не лише мед. Вони є важливим чинником врожайности багатьох сільськогосподарських культур. Відсутність бджіл призводить до недозапилення садів. Але мед – це ще й здоров'я. Не випадково Німеччина та Японія включили його до харчового кошика своїх громадян, а у школах – в обов'язкове меню дітей. Бо за унікальними лікувальними властивостями немає рівного йому продукту на плянеті: мед містить в собі понад 300 різних компонентів, мікроелементів, біологічно активних речовин та вітамінів, ферментів, амінокислот. Ще легендарний Авіценна майже тисячу років тому вважав, що до глибокої старости дожити можна, реґулярно вживаючи мед та інші продукти бджільництва.

„Бджола – то Божа муха" – цей вислів я колись почула від мами, яка захоплювалася літературою про бджільництво, але, на жаль, життєві обставини не дозволили їй дійти до практики. З тих її книжок досі пам'ятаю багато цікавого.

Аби добути ложку меду (30 грамів), 200 бджіл повинні збирати нектар протягом цілого дня. А заради одного кілограму меду бджоли повинні зробити до 4,500 вилетів і висотати нектар з 6-10 млн. квітів.

Бджолиний рій може важити до 7 -8 кілограмів. В ньому налічується 50-60 тис. бджіл, і вони у своїх зобиках втримують 2-3 кілограми меду. Цим запасом при кепській погоді бджоли можуть харчуватися протягом восьми днів.

Вдячне людство навіть встановлює пам'ятники бджолі-трудівниці – є вони в Японії, Польщі. В Україні такий пам'ятник стоїть у гірському селі Вучкове на Закарпатті.

Пасічник на селі… Це була своєрідна інтеліґентська верства, в ній вособлювалася доброта і працьовитість. І даремно деякі українські політики зі зневагою відгукувалися про Президента Віктора Ющенка: мовляв, пасічник при владі. Не те було зле, що пасічник, а те, що і за його президентства Україна не стала єдиним роєм, в якому панує така самовіддана праця, як у бджолиному вуликові.

Наталя Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

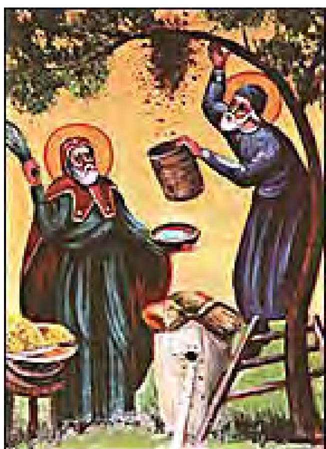
Присвячую своїй Мамі, світлої пам'яті Марії Гордієнко.

Бджола збирає нектар.

Коли настав медовий Спас...

Покровителі бджільництва святі Зосима та Саватій.

Поштова марка України на честь Петра Прокоповича.

Пам'ятник бджолі у закарпатському селі Вучкове.

Пам'ятник Петрові Прокоповичеві в Батурині.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 20)

дівчата 13-14-річні
1. С. Стокерт („Ч. Січ") – 57.27;

хлопці 13-14-річні
1. В. Кивелюк (СУМ) – 32.26;
2. Р. Мосуряк („Ч. Січ") – 38.23;
3. А. Зелез (СУМ) – 39.38;

дівчата 15-річні
1. Л. Пивоварів („Ч. Січ") – 1:09.12;

хлопці 15-річні
1. Д. Дем'янич (СУМ) – 41.70

В кінцевому підсумку збірна „Чорноморської Січі" здобула 21 золоту, 17 срібних і 13 бронзових медалей.

Збірна команда СУМ: 12 золотих, шість срібних і чотири бронзові медалі.

Медалісти тенісового турніру

6-7-річні
1. Шін Кий („Ч. Січ");
2. Максим Лаврин („Ч. Січ";
3. Дмитро Кравфорд („Ч. Січ");

8-9-річні
1. Айдан Кий („Ч. Січ");
2. Олесь Поліщук („Ч. Січ");

10-11-річні
1. Микола Ґашлер (СУМ)
2. О. Поліщук („Ч. Січ");
3. Діяна Орос („Ч. Січ");

12-13-річні
1. Олександер Дейл („Ч. Січ");
2. Микола Мосуряк (СУМ);
3. Матей Ґашлер (СУМ);

14-15-річні
1. Софія Бавлович („Ч. Січ");
2. Айона Квасницька („Ч. Січ");
3. Стефан Ґуран („Ч. Січ");

16-17-річні
1. Давид Демянич (СУМ);
2. Олег Грабовий („Ч. Січ";
3. Богдан Гриник („Ч. Січ");

Висліди легкоатлетичних бігів

На відстані 50 метрів

хлопці 11-річні і молодші
1. Микола Войтович – 7.78 (СУМ);
2. Марко Коген – 7.93 (СУМ);
3. Христіян Андрух – 8.00 (СУМ);

дівчата 11-річні і молодші
1. Олена Коцур – 8.16 (СУМ);
2. Адріяна Кобилецька – 8.16 (СУМ);
3. Аліна Шеремета – 8.18 (СУМ);
4. Діяна Гуменна – 8.31 (СУМ);

На відстані 100 метрів

хлопці 11-річні і молодші
1. М. Коген – 14.53 (СУМ);
2. Микола Войтович – 14.78 (СУМ);
3. Андрій Андрах – 14.97 (СУМ);

дівчата 11-річні і старші
1. Олена Коцур – 15.06 (СУМ);
2. Наталя Ниш – 15.18 (СУМ);
3. А. Шеремета – 15.85 (СУМ);

дівчата 12-річні і старші
1. Лариса Пивоварів – 13.79 (Ч. Січ");

хлопці 12-річні і старші
1. Данило Кобилецький – 12.28 (СУМ);
2. Олег Грабовий – 12.53 („Ч. Січ");
3. Стефан Кобилецький – 12.59 (СУМ);

На відстані 200 метрів

дівчата 12-річні і старші
1. Таня Білянич – 20.94 (СУМ);
2. Л. Пивоварів – 21.47 („Ч. Січ");
3. С. Стокерт – 22.94 („Ч. Січ");

хлопці 12-річні і старші
1. П. Грабовий – 18.15 („Ч. Січ");
2. Д. Кобилецький –15.59 (СУМ);
3. Марко Перковський – 19.40 („Ч. Січ");

Дружини-медалісти змагань з копаного м'яча

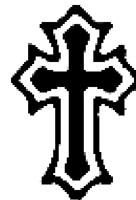
СУМ 15-річні – золоті медалі;
„Чорноморська Січ" – срібні медалі;
СУМ 12-13-річні – золоті медалі;
„Чорноморська Січ" – срібні медалі.

Дружини-медалісти з відбиванки

„А" СУМ – золоті медалі;
„А" „Ч. Січ" – срібні медалі;
„Б" СУМ – золоті медалі;
„Б" СУМ 2 – срібні медалі;
„Б" „Ч. Січ" – бронзові медалі.

Після закінчення ігор на спортових базах оселі СУМ в Еленвілі відбулася церемонія вручення нагород. В заключному слові Т. Боднар проголосив Ігри молоді закінченими, подякував усім учасникам і персоналові за зразкове проведення змагань.

Особливо відзначилися провідники з окремих ділянок спорту Зеня Олесницька („Ч. Січ"), Адріян Бобрівник (СУМ), Марія Бокало („Ч. Січ"), Андрій Кудрик і Микола Куцина (СУМ і „Ч. Січ"), Петро Кулінський.

Ділимося сумною вісткою з родиною та приятелями, що у вівторок 13 липня 2010 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий муж, батько, дідусь, прадідусь, брат

СВ. П.

РОМАН ПРИЙМА

Народився 19 червня 1920 р. в Підволочиськах.

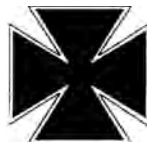
Залишилися у глибокому смутку:

дружина – Анастасія
доньки – Роксоляна Каранець з мужем Олегом
– Леся Болді з мужем Елійотом
син – Богдан Прийма з дружиною Ярославою
внуки – Петро Каранець з дружиною Никкол і доня Оливия
– д-р. Христина Каранець
– Адріяна Каранець-Луіс з мужем Браєном, діти Никола і Александра
– Данило Болді
– Ліяна Болді
брати – о. Мітрат Теодор Прийма
– Василь Прийма з дружиною Джун з родиною
– Мирослав Прийма з дружиною Іреною з родиною
шваґрова – Евдокія Барнич з родиною
сваха – Оля Нахвостач
Ліда Длябога з родиною, та родина в Україні, Канаді і Польщі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу 17 липня 2010 р. в Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття, Hamtramck, MI. Похоронений на цвинтарі Воскресіння, Clinton Township, MI.

Просимо про молитви за душу Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ СТАНИЦЯ в ДІТРОЙТІ, США

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою, що 16 серпня 2010 р. відійшов у вічність довголітній член станиці

СВ. П.

ВОЛОДИМИР ДИГДАЛО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 20 серпня в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш., а відтак на цвинтарі Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій родині покійного Володимира складаємо наше щире співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа Станиці

Ділимося сумною вісткою, що 24 серпня 2010 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та ВУЙКО

СВ. П.

д-р ЛЮБОМИР КУРИЛКО

Нар. 2 березня 1932 р. у Львові.

Професор механічної інженерії у Stevens Institute of Technology, засновник і керівник фірми інженерії Зорекс та паперово-переробної фірми Нитані, член Пластового Куреня „Бурлаки".

Залишилися у глибокому смутку і жалю:
дружина – ДАРІЯ з дому ЛОҐУШ
доньки – НАТАЛКА ОЛДЗ з мужем ДАВИДОМ
– КАТРУСЯ КАНАРСЬКА з мужем ТОМОЮ
син – АНДРІЙ з дружиною ЛЮДМИЛОЮ
внуки – ЗАХАР з дружиною МЕЙҐЕН, МИКОЛА і МИРАНДА ОЛДЗ
– РОМАН і СТЕФАН КАНАРСЬКІ
– АДРІЯН і ВАЛЕНТИН КУРИЛКО
брати – БОГДАН з дружиною ЛІЛІ
– ІВАН
братанки – НАТАЛКА КОНДОН з родиною
– АЛЕКСАНДРА КУРИЛКО з родиною
шваґрова – ОКСАНА ФЕДОРОВИЧ з мужем БОГДАНОМ та їх сини з родинами:
– ІГОР з дружиною НАТАЛКОЮ
– РОМАН з дружиною ОЛЕНОЮ
– МАРКІЯН з дружиною ДАНОЮ
шваґерки – ОЛЕКСАНДРА ЛОҐУШ з сином д-ром АДРІЯНОМ з дружиною д-р ЕЛЕН ҐОДВИН
– ЗЕНОВІЯ ЛОҐУШ з сином полк. ОРЕСТОМ та донькою МАРТОЮ
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

ПАНАХИДА була відправлена 27 серпня 2010 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 серпня 2010 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку. Поховали Покійного на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

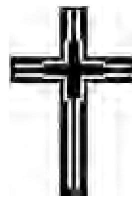
Замість квітів на могилу в пам'ять покійного Любомира можна складати пожертви на:

Український Музей – The Ukrainian Museum, 222 East 6th Street, New York, NY 10003.

СУА Стипендійний Фонд – Ukrainian National Women's League of America, Inc. Scholarship Program, P. O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024.

Український Католицький Університет – UCEF, 2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Ділимося сумною вісткою з пластовими друзями і українською громадою, що 24 серпня 2010 р. після довгої і тяжкої недуги відійшов на Вічну Ватру член 16-го Куреня УПС „Бурлаки"

СВ. П.

пл. сен. праці ЛЮБОМИР КУРИЛКО „ПУЛЮС"

нар. 2 березня 1932 р. у Львові.

ПАРАСТАС відбувся 27 серпня 2010 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Union Funeral Home в Union, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 серпня 2010 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Похорон відбувся на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Дружині Покійного Дарії, дочкам Наталці і Катрусі, синові Андрієві та братові Богданові з родинами висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Ватага Бурлаків

Згідно з бажанням родини, замість квітів можна складати даток на:

Фонд Карпатської Полонини Бурлаків в Україні, чеки виставляти на Plast, Inc.-Burlaky та висилати на адресу: Danylo Zacharchuk, P. O. Box 352, Worcester, PA 19490.

З великим жалем ділимося сумною вісткою, що 17 серпня 2010 р. спокійно вернувся до Бога на 89-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ТЕОДОР ШЕРЕҐ

нар. 20 квітня 1921 р. в селі Яселко на Лемківщині.

Покійний був вивезений до примусової праці в Німеччині в 1941 р. Після війни еміґрував до Великої Британії, а звідти до США. Одружився з Марією Процак в 1957 р. Разом прожили у добробуті майже 53 роки у Брукліні, Н. Й. і в Кліфтоні, Н. Дж. Покійний був членом Пласту в Англії та СУМА і ООЧСУ в США.

У глибокому смутку залишилися:
дружина – МАРІЯ
донька – СОНЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
внук – МИХАСИК, радість і потіха свого діда
сестра – ОЛЕНА
та ближча і дальша родина в Україні.

ПАРАСТАС відбувся 20 серпня 2010 р. в похоронному заведенні Марроко у Кліфтоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 21 серпня 2010 р. в українській католицькій церкві св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Щиро дякуємо всім, що склали співчуття і за присутність на похоронних відправах.

Пожертви можна складати на:

St. Nicholas Ukrainian Catholic School, 223 President Street, Passaic, NJ 07055, або на UAYA Camp Fund, 8853 Route 209, Ellenville, NY 12428.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ONLY THE BEST ANNUITIES FOR YOU

Straightforward, solid, short- and long-term annuities

- 10% free withdrawal
- Terminal illness benefits
- Nursing home benefits
- Catastrophic medical expenses benefits
- Low start-up deposit of $1,000
- No maintenance or administrative fees
- All annuity rates are subject to change

UNA and the Community:
Partners for Life

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org

BONUS ANNUITIES

10-Year	6.00%
$50,000+	6.25%
5-Year	5.40%
* 1st year only	

Multi-Year

5-Year	4.25%

SHORT-TERM

3-Year	3.75%
2-Year	3.50%
1-Year	3.50%

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Д-р Леся Зборовська Голуб, лікар психолог
для дітей, молоді і дорослих
лікування страху, депресії, проблем спілкування і поведінки.
622-624 Valley Rd., Suite 6A
Upper Montclair, NJ 07043 Tel.: (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIOO3562

Українська книгарня в Едмонтоні, Канада
проголошує 60% знижку на українські книжки
від 1 до 30 вересня 2010 р.
Праця, переклади, політика, етнографія
www.ukrainianbookstore.com
Тел.: 1 (866) 422-4255

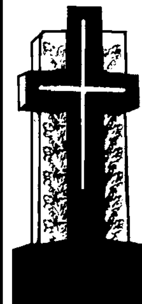
• РОЗШУК •

Євдокія Бойко розшукує сина Андрія, 1974 року нар., який зник на території США. У випадку виявлення будь-яких відомостей, необхідно повідомити Генконсульство України в Нью-Йорку за адресою:
240 East 49th Street, New York, NY 10017, тел.: **(212) 371-5690**, факс: **(212) 371-5547**.

ВІДДІЛ РЕКЛЯМИ: *тел. 973-292-9800 x 3040*

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

• НА ПРОДАЖ •

Продається 3-ох поверховий будинок, 23 сотих землі, ставок, 2 тераси з виглядом на гори і місто. Басейн, сауна, 6 км. до центру м. Івано-Франківськ, Верх Угринів Незалежності 8.
Тел.: 380-50-338-7286

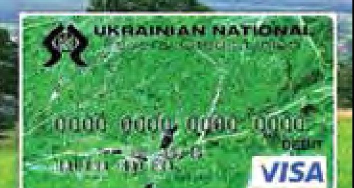
• НА ПРОДАЖ •

Продається кондомініюм разом з меблями в Українському селі ім. св. Андрія у Норт Порті, Фла. 2 спальні, 2 лазнички, до спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 426- 8708

У Карпатах... слід насолоджуватися місцевими краєвидами

А не перейматися тим, як заплатити за місцевий готель

VISA® Debit Card
виключно від
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ

Без комісії. Без кордонів. Без проблем

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
Нью-Йорк · Бруклін · Саус Баунд Брук · Картерет

www.UkrNatFCU.org

1-866-859-5848

NCUA